

Bajtársi

XVIII. évfolyam 3. szám 2015. október

Hírlevél

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

A BEOSZ és a „civil” szervezetek

Eskütétel és „Igen”

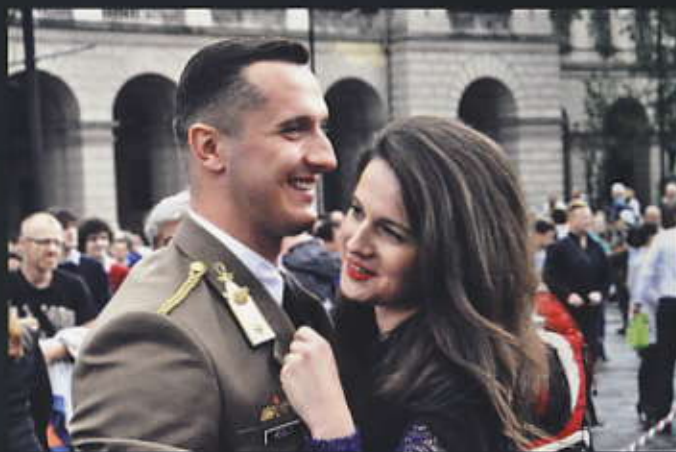
Kilencvennégy honvédtiszt-jelölt tett ünnepélyes esküt a Kossuth téren augusztus 20-án.

Áder János köztársasági elnök köszöntőjében az együttműködés fontosságára hívta fel a figyelmet. Mint mondta, az ember egyik legalapvetőbb tulajdonsága a biztonság iránti vágy. Ezt a biztonságot a jó állam garantálhatja, s több mint ezer évvel ezelőtt ennek alapjait fektette le István király. A magyarság azóta számtalanszor bebizonyította, hogy meg akarja és meg is tudja őrizni a királyi örökséget. Az elmúlt esztendőik változásai azonban új kihívás elé állítanak mindenkit. „Tíz évvel ezelőtt senki nem gondolta volna, hogy az Európai Unió olyan kihívásokkal kerül szembe, amelyekre már nem érvényesek a 20. századi meg-

oldások. Világunk egyre kevésbé hasonlít egykori önmagára. De nem háríthatjuk másra a ránk eső felelősséget. Új, 21. századi biztonságunk megteremtése ránk vár, mindannyiunkra, hazánk valamennyi polgárára. Szakítsunk tehát a közönnyel, most mindenki hozzátehet valamit a bennünket körülvevő világ biztonságosabbá tételéhez.”

Az ünnepség hivatalos része után egy nem mindennapi eseményre is sor került: az egyik újonnan avatott tisztt, Kovács Márton hadnagy tisztársai tizennégy tagú sora között a helyszínen kérte meg a nézőtéren helyet foglaló barátnője kezét, aki semmit nem tudott a meglepetésről, és boldogan mondott igent.

FOTÓ: DÉVÉNYI VERONIKA ÉS TÓTH LÁSZLÓ

Tartalom

Eskütétel és „Igen”	2
Az idősokról...	3
A BEOSZ és a „civil” szervezetek	3
Miniszeri kinevezés	5
Az NKE Alumni közösségéről	5
Honvéd Egységspénztári helyzetkép	6
Parancsnokváltás a dandárnál	7
Új lehetőség az önkéntes tartalékosoknak	8
Érdekegyeztetés, érdekvérvényesítés	9
Székesfehérvári hagyományörző programok	10
418 név az emlékmű oldalán	11
Az eskü egy életre szól	12
Nagy lépés a Dél-alföldi Régió életében	13
57. Nemzetközi Katonai Zarándoklat	14
Szent László király	15
Hol sírjaik domboulak	16
A nyugdíjról – másképpen	17
25 év emlékei	18
Beleköstölhattak a katonaeletbe	21
Hősökre emlékezünk	22
Várhosszúréten	22
Évforduló a szentesi klubban	23
Közös emlékezés, közös felelősség	24
Az emlékezés virágai	25
Hírosíma és Nagaszaki	26
Eseménycsokor	28
Gyertyagyújtás az elesettekért	30
Fúvószenei találkozó	31
Bajtársi találkozó	32

A BAJTÁRSI

EGYESÜLETEK ORSZÁGOS SZÖVETSEGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA

FELELŐS KIADÓ:

KELEMEN JÓZSEF NY.

ALTÁBORNAGY, A BEOSZ ELNÖKE

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE:

PINTER FERENC NY. EZREDES

FŐSZERKESZTŐ:

GROF FERENC NY. ALEZ.

SZERKESZTŐK:

MESZÁROS KÁROLY NY. ALEZ.

ÉS KACSÓ LAJOS NY. EZDS.

FOTÓ: KISERI NAGY FERENC

TERVEZŐSZERKESZTŐ: GROF ISTVÁN

A HÍRLEVÉL INTERNETES

ELÉRHELYESÉGE: WWW.BEOSZ.HU

CIM: 1440 BUDAPEST, PF.: 22.

E-MAIL: BHIRLEVEL@GMAIL.COM

NMHH SZÁM: 1612/2012.

Az idősokról az Idősek Világnapján

„Kellőképpen elviselni az örege-
dést, az a bölcsesség mester-
műve, és az egyik legnehezebb
része az élet nagy művészeté-
nek” – írta Henri-Frédéric Amiel
francia nyelvű svájci irodalmár. A
bölcsesség tartalma annak belá-
tása, hogy idősnek lenni nem
érdem vagy büntetés, sokkal
inkább annyit jelent, hogy fogytán
a számunkra rendelt időkeret,
ezért sietnünk kell befejezni élet-
művünket. Sok-sok tapasztalatot
kell átadni az utódainknak azzal
a céllal, hogy ők tudatosabban
– és főleg boldogabban – éljék
meg életüket, és elkerüljék azo-
kat a zsákutcákat, amelyekbe mi
gyanútlanul „behajtottunk”. Igye-
keznünk kell, hiszen annyi dol-
gunk van még a világban, miközben lehetőségeink
egyre szűkülnek.

Az emberek többsége szeret ünnepelni, ezért
aztán mindent megtesz azért, hogy alkalmat, illet-
ve okot találjon az ünneplésre, leginkább saját sze-
mélyét illetően. Így van ez az Idősek Világnapjá-
val is, hiszen mi idősök is szeretnénk „láthatóvá vál-
ni” embertársaink előtt. Sikerként éljük meg, ha
figyelnek ránk és tisztelnek bennünket.

Obsitosnak lenni napjainkban

Sokat idézett közhely: egy társadalom minőségét
az is jellemzi, hogyan bánik az öregeivel. Ehhez
vastagon hozzá tartozik az, milyen anyagi viszony-
okat lát jónak biztosítani a nyugdíjas évekre,
képes-e olyan rendszert teremteni, amelyben az
aktív életből kikerülő anyagi viszonyai legfeljebb
csak jelentéktelen mértékben változnak. Ebből a
szempontból kell megítélni a magyar obsitosok hely-
zetét is.

A nyugállományú katonák száma 2015-ben 21
202 fő volt, amihez társul még 9731 fő özvegy, akik-
nek abszolút többsége szintén nyugdíjas. Előbbi-
ek száma a 2011-es adatokhoz képest enyhén
csökkenő (kb. 1500 fős), míg utóbbiaké növekvő
(kb. 1000 fős) tendenciát mutat. Az előző adatok
nem tartalmazzák az ún. szolgálati járadékosok lét-
számát, akik időben elnyújtva válnak majd ismét-
telten nyugállományú katonákká a jövőben.

Az obsitos katonák – egyéb sorstársaihoz hason-
lóan – több szempontból is kiszolgáltatott, melynek
mértéke életéveinek szaporodásával arányosan
növekszik. Fizikai kiszolgáltatottsága biológiai leépü-
lésével, betegségeinek sokasodásával kapcsola-
tos. Egysztruktúráis függőségét a mindenkori poli-
tikai akarat (lásd: aktuális nyugdíjszabályok, szo-
ciális rendszer stb.), valamint az aktív korában esz-
közölt megtakarítások határozzák meg. Érzelmi
kiszolgáltatottsága társadalmi státusával, valamint
embertársainak empatikus attitűdjével arányos.
A kiszolgáltatottság fokozódása miatt az elmúlt idő-
szakban az obsitosok biztonságérzete érezhetően
csökkent, ami jelentősen rontotta közérzetüket.
A probléma kezelésére a jelenlegi ellátó rendszer
csak mérsékelten alkalmas.

Obsitosnak lenni többek között annyit jelent, mint
a Magyar Honvédség szociális gondoskodási köré-
be tartozni. A gondoskodás az ún. ellátó rendsze-
ren keresztül valósul meg. A védelmi tárca Hon-
védelmi Időügyi Tanácsot, illetve újabban Hon-
védelmi Időügyi Munkacsoportot működtet és ren-
delkezik Időügyi Stratégiával. Az ellátás szak-
feladatait az MH Hadkiegészítő és Központi Nyil-
vántartó Parancsnoksága végzi alárendelt szervei
útján. Utóbbi együttműködési szerződés alapján 69
olyan civil szervezettel tart kapcsolatot, amelyek
felvállalták a nyugállományúak képviselőit és a
róluk való gondoskodás segítését. A rendszer műkö-

dését jellemzi, hogy amilyen mér-
tékben az utóbbi évtizedekben
szűkültek a honvédelmi tárca
anyagi lehetőségei, azzal ará-
nyosan gyengültek a gondosko-
dás szervezeti és tartalmi keretei
is.

A rendszerváltás után gom-
bamód alakultak meg a nyugál-
lományúak ügyének képviselőit
felvállaló civil szervezetek (pl.
egyesületek, nyugdíjas klubok),
amelyek fontos szerepet töltek be a
rászorulókról történő gon-
doskodás megvalósításában,
valamint megteremtették a tár-
sasági élet szervezeti kereteit.
A mai napig ezek a szervezetek
jelentenek „élő kapcsolatot” a
katonai vezetés és a gondosko-

dási körbe tartozó idősök tömegei között. A leg-
utóbbi időszakot tekintve az önszerveződési hul-
lám már „lejtmenetben” van, köszönhetően a tag-
ság életkori sajátosságainak, azaz elöregedésé-
nek. (Manapság alig van új nyugdíjas, tekintettel
a tényleges állomány életkori összetételére.) Saj-
nos a „magyar mentalitásnak” megfelelően a ma
még működő nyugdíjas szervezetek is különbö-
ző erővonalak mentén polarizálódtak és ezért nem
tudtak egységesen fellépni érdekeik védelmében.

A civil szervezetek érdekvédelmi munkájának
gyengülését mutatja az is, hogy egy egész kato-
na generáció, a járadékos katonák többsége inak-
tív maradt, nem sikerült megtalálni a hozzájuk
vezető utat, pedig ők lehetek volna a megújul-
lás „motorjai”.

A költségvetés szűkösége folyamatosan arra
kényszeríti a honvédelmi tárcát, hogy racionalizálja
tevékenységét, különös tekintettel a nem alap-
rendeltetéssel összefüggő feladatok finanszírozá-
sára. Sajnos ez kedvezőtlen hatással van a nyug-
állományúak és szervezeteik támogatására is. Az
érdekvédelmet megvalósító szervezetek defen-
zívába szorultak, elsősorban az eddigi vívmányok
megtartását tűzték ki célul, több-kevesebb sikerrel.
Mindenesetre a jövőre nézve semmi jóval nem
kecsget az a tény, hogy a nyugállományú kato-
nák járadékait rögzítet jogszabály(ok) egyre ala-
csonyabb szintre kerültk. Ugyancsak aggoda-
lomra ad okot, hogy a legutóbbi időben az érde-
kegyeztetési fórumok munkájának hatékonysága is
csökkent, működésükben egyre inkább tért nyert a
tájékoztató jelleg.

Katonaként mindhalálíg

A francia közmondás, mely szerint minél jobban
változik valami, annál inkább ugyanaz, több pus-
ta szellemességnél. Csodálatos tömörséggel fogal-
mazza meg az állandóság és a változás rejtélyes
és ellentmondásos kapcsolatát. Igaz ez az obsi-
tosok életére is. Kifejezi, hogy bár életkoruk elő-
rehaladtával külsőségeikben jelentős változáson
mentek keresztül, de érdeklődésük, gondolkodá-
suk, eszményeik, erkölcsük alapvetően nem vál-
toztak. Katonaként gondolkodnak ma is, pedig már
régén nincs közülük a hadsereghez. Aggódnak fia-
tal bajtársaik jövője iránt, pedig leginkább maguk
miatt kellene aggódní. Szeretnék tapasztalataikat
valakinek átadni, de utódaik erre egyre ritkábban
tartanak igényt. Emlékeik alapján vannak le po-
zitív következtetéseket a jelenre vonatkozóan, ami
sokszor tévútra viszi őket az események megíté-
lésében.

Egyszóval olyan katonák ők, akiket ugyan elcsi-
gáztak a megpróbáltatások, de mégsem fáradtak
el annyira, hogy feladják a reményt. Továbbra is
hisznek a katonai hivatás jövőjében.

RUSNYÁK JÓZSEF NY. ALEZREDES

A BEOSZ és a „civil” szervezetek

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége szinte a megalakulástól kezdődően alakította ki együttműködését a HM-hez kötődő társadalmi és más szervezetekkel – alapvetően a közös célok elérése és a cselekvési programok összehangolása érdekében. Az elmúlt évtizedek során a civil szervezetek számának és struktúrájának kiszélesedésével egy időben növekedtek az együttműködés területei és lehetőségei is. A közös tevékenység legfontosabb területévé vált a közös érdekek képviseletének érvényesítése a HÉF munkájában a HOSZ-szal és HODOSZ-szal, mely a kialakított szolidaritáson nyugszik, az érintett állománycsoportok hovatartozására való tekintet nélkül és az alábbi területeken érvényesül:

- szolgálati-, munka-, szociális- és életkörülmények;
- illetmények, bérek, járandóságok növekedése és megtartása;
- a jogszabályok kialakításában való aktív részvétel;
- összehangolt és közös fellépés a szolidaritás jegyében – egymás kölcsönös támogatása a munkavállalói oldalon.

A Honvéd Szakszervezet Nyugállományú Tagozatával csak informális a kapcsolatunk, de együttműködünk a HM Időügyi Munkacsoportban, a HM Lakásbizottságban. A munka alapvető módszere az érdekképviseleti tevékenységben a HÉF ülések negyed- és fél éves terveinek, napirendjeinek egyeztetése, közös javaslatok kialakítása az üléseket megelőzően, vagy az üléseken. Egymás igényeinek figyelembe vétele az azonnali, vagy napirend előtti felszólalások egyeztetésében. Egy-egy állásfoglalás kialakítása a döntésre váró kérdésekben.

Az utóbbi három év eredményének tekinthető:

- az új életpálya modell kialakítása és az ehhez kapcsolódó járandóságok fenntartása;
- a Jogállási Törvényben megőrzött járandóságok biztosítása a HM rendelvek által, (néhány veszteségtől eltekintve) elsősorban a nyugállományú katonákat, hozzátartozókat és más HM nyugdíjasokat érintően;
- az éves „béren kívüli” juttatások megtartása és biztosítása;

– a 2015. július 1-től bevezetett illetményemelés és közalkalmazotti béremelés elérése.

Mindezt a közös fellépés tette lehetővé a sokszor negatív, vagy pozitív hatású döntések közepette.

Honvéd Kulturális Egyesület:

A korábbi évektől eltérően a kapcsolatot a hivatalos BEOSZ képviselet ellenére is megszakt. A szervezet részéről a megújítás iránt igény nem érkezett.

MH Szociálpolitikai Alapítvány:

Az Alapító HM 2015. március 31-el megváltoztatta a kuratórium összetételét, így megszűnt a BEOSZ képviselete is. Erre a döntésre reagálva fordultunk a HM Társadalmi Kapcsolatok Felügyelő helyettes államtitkárhoz a HÉF ülésen, indoklását kérve. Erre nem került sor, a HÁT tájékoztatása szerint a válasz: a kérdés átkerült az Időügyi Munkacsoporthoz, melyre érdemi választ az ülésen nem kaptunk. Továbbra is tervezzük részvételünket, megfigyelői státuszban a kuratórium ülésein. A nyugállományúak szociális helyzetével és segélyezésével kapcsolatos információkat az egyesületektől a katonai igazgatás-hoz érkezett javaslatok alapján figyelemmel kísérjük. Ennek módszere és rendje jelenleg még nem alakult ki.

A Nyugdíjasok Országos Képviseletével (NYOK):

Mint országos érdekképviseleti szervezettel folyamatos a kapcsolatunk. Éves tagdíjat fizetünk. A képviselettel megállapodtunk, hogy az ügyrendi kérdések vagy a nyugállományúakról szóló törvények tárgyalásán, illetve csak szakmai rendezvényeken veszünk részt. A NYOK elnöke részt vett a 2014. évi Nyugállományúak Fórumán, ahol előadást tartott és elismerően szólt a Fórum megrendezéséről. A Magyar Nyugdíjas Egyesületek Országos Szövetségével (NYOSZ) nem alakítottunk ki kapcsolatot.

A HM-hez kötődő szervezetekkel:

Közös képviseletet látunk el a HM Időügyi Munkacsoportban, a HM Lakásügyi Bizottságban és Társadalmi Véleményező Bizottságban. A témákhoz kötődően az együttműködés eseti jellegű, de a résztvevő szervezetekkel jó és összehangolt a tevékenység.

A 2000-ben alakult Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetségével (HOKOSZ) kezdetektől fogva a megkötött megállapodások ellenére – figyelembe véve azt is, hogy a BEOSZ 9 egyesülete kettős tagként a HOKOSZ elszámolható tevékenységének jelentős részét adja – sem alakult ki szorosabb kapcsolat a két szervezet között az évek során. Megjegyzendő, hogy a két szervezet kapcsolatáról már Pintér Lajos Klub elnök a „15 éves a BEOSZ” című kiadványban (79.o 3.bek), továbbá ugyanitt Dr. Herczeg Ottó (110.o. – 114.o.) is rövid elemzést adott. Az együttműködés bizonytalanságát elemzi továbbá a BEOSZ Küldöttgyűlésének 2008. május 5-6. jegyzőkönyvében (10. oldal 4-ik bekezdés) közreadott értékelés.

Ilyen előzmények után a HOKOSZ 2014-ben, a BEOSZ számára az „integráció” ügyében ismét vállalhatatlan kezdeményezést tett, mellyel a 2015. április 21-i Küldöttgyűlés többségi ÁLLÁSFOGLALÁSAVAL nem értett egyet. A BEOSZ által megajánlott együttműködési kezdeményezés helyett június 11-én a HM HÁT értekezletén a HOKOSZ elnöke kijelentette, hogy eredeti szándékukról nem mondanak le. Valószínű, hogy ennek a fenntartása nem hozza közelebb a két szervezetet, annak ellenére, hogy a BEOSZ együttműködési készsége továbbra is biztosított és nyitott a BEOSZ-hoz való csatlakozást illetően.

A BEOSZ saját tagszövetségeivel, a Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetségével (MEBSZ), Magyar Veterán Repülők Szövetségével (MVRSZ) 1992, illetve 2008 óta a BEOSZ az „Alapszabályban” foglalt célkitűzéseknek és az elnökség éves programjainak megfelelően szorosan együttműködik. A HOHE 2014-ben „pártoló taggá” vált, de az együttműködést a BEOSZ-szal ma is fenntartja. A tagszövetségek például hagyományápoló feladataikkal, fegyvernemi- és emléknapi, valamint múzeumok-kiállítások létesítésével jelentősen hozzájárulnak a BEOSZ hagyományápoló tevékenységéhez. Jó kapcsolat jött létre a Tiszta Égbolt Bajtársi Egyesülettel 2014-től kezdődően.

A Honvédség és Társadalom Baráti Körrel (HTBK):

2007 óta változó intenzitású a kapcsolatunk. Ez alapvetően a közös tagságú egyesületeinken és a közös rendezvényeken való részvételen alapul. Az együttműködés jól szolgálja a honvédelem közös ügyét, a hazafias nevelést, valamint a civil lakosság és a katonák kapcsolatának ápolását.

A Magyar Tartalékosok Szövetsége (MATASZ) a HOSOSZ és a BEOSZ között nincs folyamatos kapcsolat, de több egyesületünk és tagsága is részt vesz a két szervezet közös munkájában, a szövetségek célkitűzéseinek elérésében, illetve közös rendezvények támogatásában.

Az együttműködés a Honvédelmi Minisztérium és HM Vezérkar szerveivel (társadalmi, humán, személyügyi, jogi) rendezett, ami a szakanyagok véleményezésében, a szervezetek rendezvényein való kölcsönös részvételben, tájékoztatókon és fórumokon való meg.

A BEOSZ és szervezetei együttműködése az Önkormányzatokkal:

A BEOSZ 1992-től a mai napig folyamatosan bővítette kapcsolatait a települési és budapesti kerületi önkormányzatokkal. Több megyében és városban, a kerületekben – tekintet nélkül a politikai hovatartozásra – jó kapcsolat alakult ki a helyi kormányzati – önkormányzati szervekkel, akik igénylik és segítik az egyesületek részvételét a helyi közösségek életben, akik viszonzásul anyagi és működési segítséget nyújtanak számukra. Napjainkra már kiszélesedett az együttműködés minden régióban, Budapesten a XIII. és X. kerületekkel, Székesfehérváron, Kaposváron, Szolnokon, Várpalotán, Győrött, Szegeden és az ország más városaiban a települési rendezvényeken való részvételben és közös ünnepségek szervezésében, a nemzeti ünnepek, hagyományápoló-kulturális és más megemlékezéseken.

Egyre szélesedik a helytörténeti kutatásokban való részvétel, a katonatörténeti emlékek feltárásában (Nyíregyháza, Tata, Jánoshalma, Kiskunfélegyháza, Szombathely), valamint az erre irányuló közös tevékenység szervezésében a bemutató helyek, múzeumok kialakításában.

Növekszik az érdeklődés, tagfelvételi számdék és kérelem a „pártoló” lakosság részéről, növelve a honvédelem ügyének támogatási körét, melyet a BEOSZ „Alapszabály”-ában is rögzít. Különösen jó az együttműködés a hadisírok, katonai emlékhelyek, katonamemóriák közös gondozásának megvalósításában, nemcsak itthon, de a határokon túl is. (Nyugat-Dunántúli Régió, Észak-Alföldi Régió)

A területi kapcsolatokban jelentős helyet foglal el a megyei és járási Nyugdíjas Szövetségekkel kialakított együttműködés. Jelentős a rendezvényeken való kölcsönös részvétel, az egyesületek viszonya a nyugdíjasok országos és helyi érdekeinek közös képviselésében és támogatásában nyilvánul meg.

KELEMEN JÓZSEF NY. ALTBGY.
BEOSZ ELNÖK

Miniszteri kinevezés

Áder János köztársasági elnök, a miniszterelnök javaslatára – szeptember 10-i hatállyal – honvédelmi miniszterre nevezte ki Simicskó Istvánt a Sándor-palotában.

Az új honvédelmi miniszter kinevezésén jelen volt Orbán Viktor miniszterelnök és Kövér László, az Országgyűlés elnöke is.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének elnöksége és tagszervezetei nevében gratulálunk Simicskó István miniszteri kinevezéséhez és a jövőbeni sikeres együttműködés reményével, eredményekben gazdag munkát kívánunk felelősségteljes funkciójában.

Fotó: Soós Lajos (MTI)

A NKE Alumni Közösségéről

Mi is az ALUMNI? Az alumni angol szó, melynek magyar jelentése "öregdiák". A világ számos iskolája létrehozta a saját öregdiákjainak körét, amely egyfajta kötődést, rendszeres kapcsolattartást jelent az egykori almamáterrel. Így történt ez a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen is 2013-ban, kibővített értelmezéssel. Az NKE Alumni Közösség tagja lehet az Egyetem korábbi és jelenlegi, valamint az Egyetem jogelőd szervezeteinél végzett hallgatói mellett az ott oktató, kutató tanárok, alkalmazottak, továbbá a legalább négy lezárt félévvel rendelkező hallgatók is. Az Egyetem az NKE Alumni Közösség építése és működtetése során kiemelten fontosnak tartja, hogy kapcsolatot tartson a már létező, az Egyetem egyes szervezeti egységeihez – az Egyetem jogelődeihez – kötődően is működő baráti körökkel, hagyományörző egyesületekkel, nyugdíjas szervezetekkel, és együttműködjön velük.

A BEOSZ elnöksége – egyetértve az NKE Alumni Közösség célkitűzéseivel – Együttműködési kertet megállapodást kötött, amelyet 2015. március 31-én Prof. Dr. Patyi András, az NKE rektora és Kelemen József ny. altábornagy, a BEOSZ elnöke írtak alá.

Az NKE Alumni Közösség számos olyan rendezvény szervezője vagy közreműködője, amelyek érdeklődésre tarthatnak számot a nyugdíjas tagjaink körében is, mint pl. segítésnyújtás osztálytalálkozó szervezéséhez, vagy jubileumi díszoklevél-átadó ünnepség a jogelőd szervezeteknél 50-60-70 évvel ezelőtt végzetek számára, előadások, ünnepi rendezvények, megemlékezések, stb.

Nemzeti Közszolgálati Egyetem közvetett és közvetlen jogelőd intézményei:

Ludovika Akadémia (1919-1945), Honvéd Kossuth Akadémia (1947-1948), Fegyvernemi tiszti iskolák: Bem Légvédelmi Tüzér Tiszti Iskola, Bp. (1949-1954), Dózsa Gyalogos/Lövész Tiszti Iskola, Pécs (1949-1956), Kossuth Tüzér Tisz-

ti Iskola, Bp. (1949-1956), Rákosi Páncélos Tiszti Iskola, Tata (1949-1956), Táncsics Műszaki Tiszti Iskola, Szentendre (1949-1956), Kilián György Repülő Hajózó Tiszti Iskola, Szolnok (1949-1957), Vasvári Repülő Szakképző Tiszti Iskola, Budaörs (1949-1956), Zalka Híradó Tiszti Iskola, Bp. (1949-1956), Honvéd Hadtápi Tiszti Iskola, Bp. (1949-1953), Honvéd Gépkocsi és Traktor Tiszti Iskola, Bp. (1950-1955), Honvéd Egészségügyi Tiszti Iskola, Bp. (1950-1953), Gábor Aron Tüzér Technikus Tiszti Iskola, Bp. (1951-1956), Hunyadi Lövész Tiszti Továbbképző Iskola, Bányász-Tatabánya (1951-1957), Honvéd Törképző Tiszti Iskola, Bp. (1951-1954), Honvéd Sporttiszti Tiszti Iskola, Bp. (1952-1953), Honvéd Petőfi Politikai Tiszti Iskola, Bp. (1952-1956), Ságvári Hadtápi Tiszti Iskola, Bp. (1953-1958), Egyesített Tiszti Iskola (1957-1967), Kossuth Lajos Katonai Főiskola, Szentendre (1967-1996), Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola (Bolyai János Kat. Műsz. Főisk. 1990-), Bp. (1967-1996), Kilián György Repülő Műszaki Főiskola, Szolnok (1967-1996), Honvéd Akadémia (1947-1956), Zrínyi Miklós Katonai Akadémia (1956-1996), Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem (1996-2011), Rendőrtiszti Főiskola (1971-2011), Államigazgatási Főiskola (1977-1999), Budapesti Közgazdaságtudományi- és Államigazgatási Egyetem Közigazgatási Kar (2000-2004), Budapesti Corvinus Egyetem Közigazgatástudományi Kar (2004-2011)

A kapcsolattartás alapvető feltétele az Alumni Közösség tagjai közé történő regisztrálás. Az NKE Alumni Közösségének tagjai közé elektronikus vagy papír alapú regisztrációval lehet csatlakozni. A tagsági viszony létesítése és fenntartása ingyenes, a részletekről a <http://uni-nke.hu/szolgalattasok/alumni> weboldalon lehet tájékozódni.

CSEMŐS LAJOS NY. VEZÉRŐRNAGY
BEOSZ ALELNÖK (ALUMNI KAPCSOLATTARTÓ)

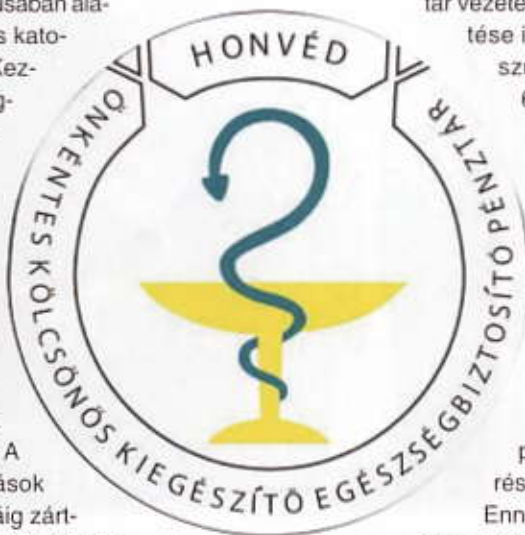
Honvéd Egészségpénztári helyzetkép

A Honvéd Egészségpénztár 1996. márciusában alakult meg, akkor harmincnégy hivatásos katonára és honvédségi dolgozó hozta létre. Kezdeti elképzeléseknek megfelelően a tagság a Honvédelmi Minisztérium, a Magyar Honvédség, az érdekvédelmi szervezetek és a HM érdekeltségű részvénytársaságok dolgozóiból - és családtagjaikból - állt össze. A pénztár fokozatosan évről-évre terjeszkedett és a tagok soraiban megjelentek a BM az akkor még meglévő Határőrség Országos Parancsnokság, a BM Katasztrófavédelmi Főigazgatóság, a Nemzetbiztonsági Szolgálatok dolgozói. A pénztár tulajdonképpen „az egyenruhások pénztára” lett. Ez idő alatt 2005. áprilisáig zárt-pénztárként, majd – és főleg a tagság élethelyzetének és kötelezéseinek változásai miatt - április hónaptól már nyitott pénztárként működött tovább. A pénztár tagok részére munkáltatói hozzájárulást fizető munkáltatók száma ma már meghaladja a 100-at és a legnagyobb munkáltató a Honvédelmi Minisztérium.

Mint minden hasonló szervezet a gazdasági környezet változásai a pénztárt sem kímélték, de a nehézségek ellenére sikeres közel 20 évet tudhat maga mögött. Ezért is volt olyan meglepő fordulat, hogy 2015. év elején a Buda-Cash ügy kirobbanását követően kiderült, hogy a pénztár is mintegy 1,8 milliárd forinttal érintett. A tagság akkoriban a pénztár részéről arról értesült, hogy a pénztár vezetése a vagyon visszatérülése és a pénztár működésnek fenntarthatóság érdekében többi irányú lépést tett. A kialakult helyzetről és az aktuális fejleményekről azóta is az egészségpénztár honlapján www.2.honvedep.hu – kaphat tájékoztatást a tagság és az érdeklődők. Sajnos az tény, hogy ez a helyzet összesen mintegy 27 ezer fő, jelenleg aktív és már kivált (önként fizetők, akik többségükben nyugállományba vonult személyek és családtagjaik) pénztártagnak a korábbi megtakarítását érinti akik, így csak korlátozott mértékben vehetik igénybe az egészségügyi szolgáltatásokat, nem tudják teljes megtakarításukat felhasználni korábbi elképzeléseik szerint az az orvosi beavatkozásokra, gyógyászati és gyógyszerkiadásokra. A vagyonmegtérüléssel kapcsolatosan új információk nem állnak rendelkezésünkre, a legújabb fejlemények szerint a MNB a korábbi kifizetésről szóló határozatát további 180 nappal meghosszabbította.

A BEOSZ részéről átértékelve és megértve a károsultak aggodalmát, az érdekképviseleti szervezetekkel közösen felmértük a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe véve tettünk lépéseket. Ennek során közösen megkerestük az egészségpénztár vezetőit hogy információ csere és a tapasztalatok megbeszélése céljából személyes megbeszélésre kerüljön sor. Az informális megbeszélésre 2015. szeptember 01-én nyílt lehetőség. A pénztár vezetői részéről elsősorban elhangzott, hogy üdvözlők érdeklődésünket, melyet a tagok érdekében teszünk. A tájékoztató során a pénztár vezetése részéről kérdéseinkre elmondták, idézem:

„A 2015 februári Buda-Cash botrány kapcsán a Pénztár számlavezető bankjának - BRB- károsodása és ennek következtében a Honvéd Egészségpénztár tagjainak fedezeti számláján MNB határozat alapján történt elhatárolás arra az álláspontra juttatta a Pénz-

tár vezetését, hogy miután a tagdíjfizetés felfüggesztése intézményét korábban a közgyűlés megszüntette, a tagviszony fenntartására éves 6000 Ft összeget határoz meg. Ez a fenntartási összeg biztosítéka annak, hogy egy esetleges későbbi megtérülés esetén jogosult legyen a tag a jelenleg zárolt összeg követelésére. Amennyiben a Pénztár tagja úgy dönt, hogy a korlátozás megszűntével át-, illetve kilép a Pénztárunkból és a tagviszony megszűnése után a jelenlegi elhatárolt összeg egy része, vagy egésze visszatérül a Pénztárhoz, abban az esetben álláspontunk szerint ebből az összegből már nem részesülhet.”

Ennek kapcsán a felmerült további kérdéseinkre az alábbi válaszokat kaptuk:

Kérdés: A tagsági viszony fenntartásához szükséges évi 6 000.-Ft-os fizetéshez, szükséges-e a tag részéről valamilyen kérelem, nyomtatványon történő bejelentés stb., ha igen mi az eljárás menete?

Válasz: A tagviszony fenntartásához a 6000.-Ft egyszeri befizetésén túl más teendője nincs Pénztártagunknak.

Kérdés: Aki a korlátozási időszak alatt bejelentette a kilépési szándékát, de még nem történt meg az elszámolás, kapott-e tájékoztatást a kilépés jogkövetkezményéről, illetve a szándék nyilatkozatot visszavonhatja-e.

Válasz: Aki a kilépési, más pénztárba történő átlépési szándékát 2015. február 25-e után jelentette be azzal az elszámolás nem történhetett meg az MNB korlátozó határozata értelmében. Minden átlépni és kilépni szándékozó Tagunkat lajstromba vettünk és tájékoztató levelet küldtünk részükre. A szándéknyilatkozat az elszámolás megkezdéséig (az MNB újabb 180 napos meghosszabbításának lejártáig) mind a két esetben visszavonható.

Kérdés: A pénztár vagyonának zárolása után volt-e szükség az elszámolások során valamilyen kifizetéssel kapcsolatos korlátozásra. (olyan korlátozásra, hogy valamilyen szolgáltatás nem volt igénybe vehető, vagy valamilyen vásárlás számlája – pl szemüveg- nem volt kifizethető)

Válasz: A 2015. március 02-án 22.00 óráig igénybe vett összes szolgáltatásról beérkezett számlát és a kártyával zárolt összegeket a pénztár elszámolta. A szolgáltatások igénybe vétele nem került korlátozás alá.

Kérdés: Az újabb 180 napos kifizetési tilalom okozhat-e a tagok esetében fizetési nehézségeket?

Válasz: Az újabb 180 napos korlátozás nem érinti Tagjaink fedezeti számláján lévő szabadon felhasználható összegét. Azt, valamint a friss befizetéseket továbbra is szabadon felhasználhatja.

Sajnos, a legutóbbi MNB döntést is figyelembe véve látható, hogy a zárolással érintett vagyont kezelő vizsgálata még nem tart olyan stádiumban, hogy erről hiteles információt kapjunk. A Szövetség vezetése ezért az érintettek számára továbbra is azt javasolja, hogy folyamatosan kísérjék figyelemmel a pénztár honlapját, ahol legkorábban értesülhetnek, a fejleményekről és reményeik szerinti kedvező változásokról.

BEOSZ

SAJTÓ KOMMUNIKÁCIÓ

Parancsnokváltás a dandárnál

Ünnepi állománygyűlésen adta át Piros Ottó ezredes, az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár megbízott parancsnoka a csapatzászlót Baráth Ernő ezredesnek, aki mostantól az alakulatot vezeti.

A Petőfi-laktanyában tartott eseményen részt vett dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök, valamint dr. Orosz Zoltán altábornagy, Honvéd Vezérkar főnök-helyettes is.

Piros Ottó ezredes, a dandár eddigi megbízott parancsnoka ünnepi beszédében

elmondta: egy esztendővel ezelőtt, amikor ő vette át az alakulat irányítását, nem volt könnyű helyzetben. „Egy sikeres, jól működő dandárt vettem át, s tudtam, hogy a legnehezebb feladat ennek a sikerességnek a megőrzése lesz. Úgy érzem, sikerült. Kivétel nélkül mindenkinek köszönöm a munkát, a segítséget, hogy ez az eredményesség a mai napig tart” – mondta Piros Ottó.

Baráth Ernő ezredes, az alakulat frissen kinevezett parancs-

MAGYAR HONVÉDSÉG
VITÉZ SZURMAY SÁNDOR
BUDAPEST HELYŐRSÉG DANDÁR

tel: +36 1 396 4301
fax: 02 2 38 322
fax: +36 1 396 4319
fax: 02 2 38 927
mobil: +36 30 815 0704
e-mail: dandarcso@mh.gov.hu

Keltem József ny. altábornagy
Bajtársi Egyesületének Országos Szövetsége
elnök

Budapest

Tárgy: tájékoztató

Altábornagy Úr Jeletem!

Tájékoztatom, hogy a Honvéd Vezérkar főnökének parancsa alapján 2015. augusztus 01-i hatállyal átvettem a Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár parancsnoki beosztását és egyben Budapest Helyőrség helyőrség-parancsnoki teendőinek ellátását.

Bízom benne, hogy alakulatunk a jövőben is arra törekszik, hogy együttműködésünk révén a legjobb szinten hajtsunk végre az előtérben álló közös feladatokat, melyhez kérem az Ön és szervezete segítségét támogatását.

Budapest, 2015. augusztus 16.

Tisztelettel:

Baráth Ernő ezredes
 mh. parancsnok

MH 000
118 BUDAPEST
BUDAPEST 49-01

noka az előjáróknak mondott köszönetet a bizalomért, amelyet a dandár irányába tanúsítottak, és tanúsítanak jelenleg is. Az ezredes egyik legfőbb célként ennek a bizalomnak a megtartását tűzte ki.

„A bizalom a legdrágább kincsünk, ebből kell erőt merítenünk a mindennapokhoz, amelyek munkája sikeressé és megbecsültté teszi ezt az alakulatot” – mondta az új parancsnok, hozzátéve: „Ennek a dandárnak az erejét a kiválóan felkészült állománya adja. Tudom, hogy önök továbbra is a maximumot nyújtják majd, segítve a közös munkát. Alázat, becsület, tisztesség, magas fokú szakmaiság: ebben a szellemben fogom vezetni a dandárt.”

Dr. Benkő Tibor vezérezredes ünnepi beszédében szintén a csapatmunka fontosságát emelte ki. Mint mondta, egyetlen vezető sem lehet eredményes, ha nincs mögötte egy szakmai tudásának legjavát nyújtó állomány. A Honvéd Vezérkar főnöke köszönetet mondott Piros Ottó ezredesnek kifogástalanul végzett munkájáért, és eredményes folytatást, katonaszerencsét kívánt az alakulat új parancsnokának.

Az ünnepi állománygyűlés zárásaként Benkő Tibor vezérezredes emléktárgyat adományozott Piros Ottó ezredesnek, akinek munkájára új területen számítanak: ősztől az MH Balatonkenersei Rekreációs Központ parancsnoki teendőit fogja ellátni.

FOTÓ: GALOVTSIK GÁBOR
HONVEDELEM.HU

Új lehetőség az önkéntes tartalékosoknak

2015 júniusától egy több hónapja zajló informatikai fejlesztésnek köszönhetően, az MH HKNYP (MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság) szakigazgatási szervei, és az önkéntes tartalékosok, valamint az önkéntes tartalékosokat foglalkoztató civil munkáltatók között bővült a kapcsolattartási lehetőség. Az új Ügyfélszolgálati Rendszer (ÜSZR) bevezetésének célja az, hogy a katonai igazgatási feladatrendszeren belül, kiemelten az önkéntes műveleti tartalékos és az önkéntes védelmi tartalékos katonákkal és munkáltatóikkal történő kapcsolattartási feladatok területén, javuljon az ügyintézők munkájának informatikai támogatása. A honvédelmi törvényben az önkéntes tartalékos fogalma már 2004-ben megjelent, nagyobb figyelmet azonban csupán az elmúlt 4–5 évben kapott. Ennek az egyik oka, hogy a törvényi szabályozást követően igen lassú volt az elmozdulás az egyéb szükséges szabályozókat illetően. 2010-ben, egy akkori felmérés szerint alig néhány fő volt a nyilvántartásban szereplők száma. Nyilvánvaló volt, hogy a rendszer működőképessége érdekében jelentős lépéseket kell tenni. A fejlesztésről szóló döntés nemcsak a létszám növelésére, de a rendszer problémáinak komplex kezelésére is kiterjedt. A célok között szerepelt többek között a nyitottság biztosítása a társadalom felé, továbbá alkalmassá kellett tenni arra, hogy a tényleges katonai szolgálaton túl, vállalható legyen a tartalékos szolgálat. Ez az előkészítési folyamat szinte egybe esett egy másik, a szolgálati nyugdíjrendszer megszüntetésének időszakával, ami igen érzékenyen érintette az öregségi korhatár alatti ellátottakat. Ekkor az új törvénybe építették be – a nyugellátás csökkentése alóli mentesülés okaként – az önkéntes tartalékos szolgálat vállalását. Az önkéntes tartalékos rendszer szempontjából ez nemcsak jelentős létszámbővülést eredményezett, de a szándék szerint a korábbi katonai szaktudás és tapasztalat is visszakérülhetett a rendszerbe.

Ebben az írásban nem célom az önkéntes tartalékos rendszer kérdéseinek boncolgatása, hiszen ezt nálam szakavatottabb személyek megteszik. Ami miatt mégis érdekesnek tartottam foglalkozni a témával az nem más mint, hogy jelenleg mintegy 2000 fő szolgálati járandóságos rendelkezik önkéntes tartalékos szerződéssel, így számukra hasznos lehet a bevezetett új rendszer.

Mi tette szükségessé az új Ügyfélszolgálati Rendszert?

A Magyar Honvédség kapcsolat tartására kötelezett az önkéntes tartalékos szolgálat iránt érdeklődőkkel, a szolgálatra jelentkezőkkel, valamint az érintettek munkáltatóival. A kapcsolattartás történhet a tartalékos által megadott elérhetőség útján (saját e-mail cím, telefonszám, lakcím), illetve az illetékes katonai igazgatási szervnél, vagy személyesen a katonai szervezetnél. A tapasztalatok azt mutatták,

hogy nem mindenki adta meg saját telefonszámát, e-mail címét, esetleg nem is rendelkezik ilyen elérhetőségekkel. Tovább nehezítette a kapcsolattartást, hogy az e-mail címre küldött üzenetek még az olvasási visszajelzés alapján sem voltak hivatalosan kézbesítettek elfogadhatók. Mindezek az anomáliák egy különlegesen helyzetben, amikor az intézkedés gyorsasága nélkülözhetetlen, a szükségesnél nagyobb mértékben bonyolítják a behívással járó feladatokat. Többek között ennek javítására illetve kiküszöbölésére történt a fejlesztés.

Mi az Ügyfélszolgálati Rendszer?

Az ÜSZR portál egy olyan kommunikációs csatorna, amely az önkéntes tartalékos katonák, az állományilletékes honvédségi szervezet, személyügyi és pénzügyi szervezeti elemeinek szakértői, valamint az MH HKNYP Hadkiegészítési Osztály szakértői között megteremt az elektronikus kapcsolattartás lehetőségét, ez által megkönnyíti a bejelentésre előírt 15 napos határidő betarthatóságát. A portál interneten elérhető weboldala lehetővé teszi részben az önkéntes tartalékos katonák számára, másrészt az őket foglalkoztató munkáltatóknak az internetes elektronikus ügyintézés. A portálon keresztül kapcsolattartás mellett természetesen működik a telefonos ügyfélszolgálat is, ahol szakavatott munkatársak segítik az ügyintézés, illetve fogadják a telefonon történő bejelentéseket. Az ügyfélszolgálat telefonos elérhetősége: +36-1/236-2400. A portálon való sikeres első bejelentkezést követően a rendszer a továbbiakban már jogszerű felhasználónak tekinti a partnert és lehetőséget ad számára egyes adatok megtekintésére és módosítására is. A munkáltatói vonalon természetesen a munkáltatókat érintő adatok kezelése a megengedett.

A portálon való bejelentkezéshez az internet böngésző címsorába a <https://www.ugyfel-szolgalat.mil.hu> címet kell beírni. Az érintettek a felhasználó nevet – hivatalból küldött értesítőben megkapták, ezért további regisztráció nem szükséges. Akinek ez nem áll rendelkezésre a telefonos ügyfélszolgálatnál segítséget kaphat. A portálon keresztül lehetőség van továbbá az ügyfélszolgálat számára elektronikus levél küldésére. (e-mail cím: ugyfel-szolgalat@mil.hu).

Mit nyújt ez a lehetőség az önkéntes tartalékos számára?

Az önkéntes tartalékos katonák számára az előre meghatározott eljárások, ügyek indítása lehetséges. A rendszer segítségével a kiképzésre és tényleges szolgálatra történő behívás kapcsán a behívás tervezéséről előzetes tájékoztatást kapnak elektronikus formában majd ezt követően az elektronikus formátumú behívóparancs küldése is lehetségessé válik. A portál a jogosult számára lehetőséget biztosít egyes személyes adatok megtekintésére, azok módosításának kezdeményezésére, illetve a szolgálati jogviszonnyal összefüggésben különböző ügyek (pl.: a behívással összefüggésben szolgálat halasztás kezdeményezése, bejelentés előzetes elfogaltságról, stb.) indítására, valamint folyamatban lévő ügyek megtekintésére, mindez a menüsört áttekintve annak használatával megtehető. Tudni kell azt, hogy a bejelentések indoklását alátámasztó igazoló dokumentumok továbbra is szükségesek az ügyintézéshez, ezért azt (azokat) akár elektronikus formában, vagy ha ez nem lehetséges, postai úton, a kérelemhez minden esetben csatolni kell.

A portál milyen lehetőségeket biztosít a munkáltatók számára?

A munkáltatók számára előre meghatározott eljárások, ügyek indítása lehetséges. A portál a munkáltatók kapcsolattartói számára lehetőséget biztosít egyes munkáltatót, kapcsolattartót érintő adatok, vagy az önkéntes tartalékos katonák foglalkoztatásával kapcsolatos adatok, valamint munkáltatói megállapodásban tett nyilatkozatok megtekintésére, azok módosításának kezdeményezésére. Ezekkel összefüggésben különböző eljárások indítására, így például: cégadatok-, bank-számlaszám-, kapcsolattartó személyének, elérhetőségének változása, szolgálat átutemezés kezdeményezése stb.) továbbá mód van a folyamatban lévő ügyek megtekintésére. Továbbá lehetőség nyílik az általa foglalkoztatott kiképzésre, továbbá a tervezett behívására vonatkozó tájékoztató elektronikus küldésére, de lehetőség nyílik – a munkáltatói megállapodásban foglaltaknak megfelelően – a szolgálat átutemezésére vonatkozó kérelem benyújtására is.

SZTANÓ ZSUZSANNA NY. ÖRNAGY

Érdekegyeztetés, érdekérvényesítés

Kérdések, felelős vagy hiányzó válaszokkal

Régi praktikus gyakorlata alakult ki annak, hogy a Honvédelmi Érdekegyeztető Fórum érdek-képviselőket gyakorló tagjai, egyeztetve terjesztik elő a tényleges, a nyugállományú, illetve járadékos katonák körülményeit, helyzetét érintő napirendeket. Az érdekképviselői szervezetek közös felelőse, hogy együtt, egymás iránti szolidaritással jelenítsék meg az állomány érdekeit képviselő kérdéseket. Sikeres ez akkor lehet, ha a napirendek előterjesztésénél, képviselőtől és megjelentetésénél együttes fellépés mutatkozik.

Mintha ma ez kideríthetetlen okokból nem a korábbiakhoz hasonló módon működne. A lehetőségek, összefüggések bemutatását követően csak a honvédelmi érdekek bemutatásával állapítható, rangsorolható a valós érdek.

Nem egészen érthető, hogy miért jó az igazgatási, nyilvántartási, illetve érdekvédelmi kérdések, korábbi jól működő gyakorlatának, tisztázatlan hatásköri tagozódása, mely ma a gyakorlatban is sok zavart okoz.

A nyugállományú katonák, illetve képviselőik mindig megértést, elsődlegességet biztosítottak a tényleges állománynak és csak mértéktartóan, szerényen, a lehetőségek figyelembe vételével vártak segítséget, támogatást a tárcától. A felsorolt tények igazán érthetetlené teszik, hogy a Magyar Honvédség Szociálpolitikai Közalapítványából, miért maradtak ki a nyugállományú érdekképviselői szer-

vezetek képviselői. Érthetetlen a szanatóriumi kezelésre, regenerálásra szoruló betegek – kivéve az akut betegeket, azaz a műtét vagy szívinfarktus után beutaltakat – napi 1.500 Ft-os térítési díja, hiszen az önállóan működő honvédségi intézmény ugyan azt a TB támogatást kapja, mint a vele hasonló körülmények között működő állami intézmények. Ezt nem lehet összehasonlítani a napi autóparkolási, vagy TV használati 100-100 Ft-os díj befizetésével (bár ez is megmosolyogtató).

A nyugállományú egyesületek készen állnak arra, hogy felkeressék, jelezzék a katonai igazgatási központok, illetve irodák felé a magára maradt társaik helyzetét és segítsenek rá-szoruló társaiknak. Ezt viszont csak személyre szólóan egyeztetett, összehangolt tervek alapján lehet kivitelezni. A települések nagy részén csak nyugállományú katonák és szervezeteik jelenítik meg a honvédelem ügyét, a honvédség helytállását, szükségleteit. Mégis, évről évre csökken az általuk elérhető, a programjaikat, működésüket támogató honvédségi támogatások részaránya.

Mai napig érthetetlen, hogy a nyugállományú közösségeikért huzamosabb ideje, önzetlenül tevékenykedők – megfelelő feltételek mellett – a korábbi gyakorlatához hasonlóan, miért nem léphetnek elő magasabb rendfokozatba, nyugállományuként egy alkalommal, egy rendfokozattal. Ez az elismerő gesztus

pedig a költségvetésnek sem jelentene egy fillér kiadást sem. Mi az oka annak, hogy évek óta nem kerül kiadásra, az idősokért hosszabb ideje tevékenykedők elismerésére, a Hadik András-díj? A nyugállományú katonák ma is a honvédelem elkötelezett tagjai, jó érzéssel élnek meg a sikereket, szomorúan veszik tudomásul az esetleges kudarcokat. Egy hívó szóra – képességeiknek, életkoruknak megfelelően – ma is kiállnak (ha kell, a gátakon is!) és ahol tudják, szolgálják a honvédelem ügyét. Becsülik és köszönik a tárcának a nyugállományú katonák érdekében folytatott tevékenységét és türelemmel várják a választokat a fent jelzett kérdésekre.

GALLÓ ISTVÁN NY. EZREDES

Kitüntetés a honvédelmi munkáért

Sárossy Gábor ny. alezredes, Miskolcon vehette át az Aranykor Kitüntető Címet a Honvédelem napján Szombati Emese őrnagy asszonytól, aki a MH HKNYP. 4. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda vezetője. A honvédelmi miniszter oklevelét és kitüntetését a honvédelem érdekében huzamos időn keresztül végzett áldozatos munkája elismeréseként kapta meg.

Orvos igazgatói megbízás

A honvédelmi miniszter Dr. Tamás Róbert orvos ezredest bízta meg az MH Egységügyi Központ orvos igazgatói feladatainak ellátásával. Felelős megbízatásához gratulálunk, eredményes és sikerekben gazdag munkát kívánunk.

A BEOSZ ELNÖKSÉGE

Székesfehérvári hagyományőrző programok

Székesfehérvárról joggal mondhatjuk, hogy neve összefonódott a katonáéval és a katonai hagyományokkal. A város őrzi a katonai elődök emlékhelyeit. A város mai vezetői és az itt működő civil szervezetek nem feledkeznek meg elődeikről és szinte nem múlik el hónap, hogy egy jeles eseménnyel ezt ne fejeznék ki. A városban több katonai kötődésű civil szervezet működik melyek között igen széleskörű és eredményes az együttműködés. Ezek az élő és tartalmas kapcsolatok, illetve a város vezetőivel, valamint a katonai vezetéssel meglévő jó kapcsolatok nagyban hozzájárulnak a helyi szer-

vezetek eredményes munkájához és a színvonalas rendezvényekhez. Az elmúlt hónapok eseményei közül csak néhányat kiemelve adható ízelítő az itt folyó munkáról.

A Wathay Ferenc Bajtársi Egyesület tagjai április 30-án a Prohászka ligetben rendezték meg a „Megújuló Várkörút – Feléledő Hősök, Wathay Ferenc szellemiségének ápolása – Honvédek közösségi színtere

a Várkörúton a Prohászka ligetben” című pályázat zárórendezvényét. A programon részt vett a város alpolgármestere, ott voltak a Magyar Honvédség képviselői, elfogadta az egyesület meghívását Bányai Pál ny. ezredes, a Wathay család leszármazottja. Ott voltak a honvédelem ügyét támogató civil szervezetek tagjai és vezetői, és nem utolsósorban az ifjú nemzedékek képviselőit az Árpád Szakképző Iskola és Kollégium diákjai. A Prohászka ligetben, Wathay Ferenc szobránál történt megemlékezést követően a Helyőrségi Művelődési Otthonban mutatta be az egyesület az alkalomra elkészült kiadványát, amelyben írásaikkal kiemelkedő közéleti személyiségek, történészek, művészek vállaltak szerepet. A megemlékezést megelőzően két héttel az egyesület vezetői sajtótájékoztatón beszéltek terveikről.

A lövészek napja alkalmából a már sok éves hagyományoknak megfelelően az MH Összehaderőnemi Parancsnokság, a társzervek, Székesfehérvár és Fejér Megye Önkormányzata és a honvédelem ügyét támogató civil szervezetek képviselői közösen tisztelegtek a lovagkirály, Szent László emléke előtt, az uralkodónak a székes-

fehérvári Prohászka ligetben található szobránál. A Wathay Ferenc Bajtársi Egyesület és a Fejér Megyei Honvéd Nyugállományúak Székesfehérvári Klubjának közös koszorúját Sztanó Géza nyugállományú alezredes és Pálmai Dénes nyugállományú ezredes helyezte el a lovagkirály mellszobránál. A megemlékezést követően a város kiemelt közterületén a „Fehérvár katonái” rendezvényen ismerkedhettek az érdeklődők a jelen kor katonai életének mindenapjaival és a korszerű eszközökkel.

Ezt követően a Székesfehérvári Magyar Királyi 17. Gyalogezred emléknapiján, a Zichy ligetben található I. Világháborús katonahősök emlékműve előtt tisztelegtek a város, a megye vezetői, a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnokság és a Székesfehérváron szolgáló katonák képviselői, és természetesen a honvédelem ügyét képviselő civil szervezetek. A Wathay Ferenc Bajtársi Egyesület ez alkalommal is a Fejér Megyei Honvéd Nyugállományúak Székesfehérvári Klubjával közösen koszorúzott. Az emlékezés koszorúját Berdó Gábor ny. százados és Halmosi János ny. alezredes helyezte el az ezred túlélei által emeltetett emlékmű talapzatánál.

A tudósítás megírásakor még csak tervezett őszi programok közül két rendezvényt is érdemes megemlíteni. A szeptember elején Komáromba tervezett kirándulást. A Wathay Ferenc Bajtársi Egyesület tagjai és családtagjai a Monostori erdőben tesznek látogatást. Ugyancsak szeptemberben, 18-án kerül megrendezésre a már hagyományossá vált Wathay Emléknapi, amely ebben az évben Wathay emlékkiállítással is kiegészül. Ez utóbbi két program megvalósításához a Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzatától és a BEOSZ-tól pályázati úton nyert támogatás is hozzájárult.

SZTANÓ - BERDÓ

418 név az emlékmű oldalán

A Veterán Repülők kecskeméti szervezete a Repülők Napja alkalmából koszorúzással egybekötött ünnepségen emlékezett meg a II. Világháborúban elhunyt repülőkről a kecskeméti Köztemetőben felállított emlékműnél. Varsányi Mihály ny. alezredes I. osztályú Aranykoszorús vadászpilóta megemlékezésében szólt az elhunyt hajózők hősiességéről, az esetenként túlerőben lévő ellenséges gépek elleni bátor cselekedetükről. Az emlékmű oldalán elhelyezett 418 név között két kecskeméti is szerepel, Szeverényi Kálmán hadnagy, Puma vadászpilóta és Vilám István tizedes Me-210-es lövész. Emlébeszéde végén tisztelettel szólt azokról is, akik ma védik hazánk légtérét, békénket, biztonságunkat. Az ünnepség végén koszorút helyeztek el az emlékmű talapzatára a MH. 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis, MH. Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Iroda, az MH HKNYP 1. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda, a Repülők és Rendvédelmi Bajtársi Egyesülete, a Veterán Repülők, Hagyományörzők megjelent képviselői valamint Szeverényi István az elhunyt vadászpilóta testvére.

Ismét együtt a 2. honi légvédelmi hadosztály

A volt hadosztály 1962–84 között működött – nyugdíjasai immár a 37. találkozóra gyűltek össze Miskolcon a Bocskai laktanyában. A volt parancsnoki épület falán lévő emléktábla előtt megjelentek Sárossy Gábor ny. alezredes köszöntötte. Ünnepi beszédében méltatta a magasabbegység tevékenységét, munkáját, kiemelte a végrehajtott fontosabb feladatokat. Sajnálattal fejezte ki, hogy 1984-ben a hadosztály, majd 1990-ben a légvédelmi tűzér ezred is megszűnt, ezzel meggyénk katonai alakulat nélkül maradt.

Szombati Emese mk. őrnagy asszony, a 4. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda vezetője ismertette a Honvédelmi Miniszter úr parancsát. A magyar Honvédség Napja alkalmából:

- Sárossy Gábor ny. alezredes úr az Aranykor Kitüntető Cím Arany fokozatát,
- Pásztor Zsolt ny. alezredes úr a Honvédelemért Kitüntető cím II. Fokozatát,
- Lorger Károly ny. törzsszázlós úr az Aranykor Kitüntető Cím Ezüst fokozatát,
- Frank János ny. alezredes úr a Honvédelemért Kitüntető cím II. Fokozatát kitüntetést kapta.

A Bocskai laktanyában a program koszorúzással zárult. Az emléktáblánál a következő szervezetek helyezték el virágaikat: a ho. nyugdíjasai, a Helyőrségi Nyugdíjas Klub és a 4. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda.

A rendezvény a Petőfi laktanya éttermében folytatódott. Itt Sárossy úr elmondta, hogy idős kora (85 éves) és betegsége miatt a jövőben átadja a találkozóval kapcsolatos szervezési feladatokat. Bagi István r. ezredes úr, a Miskolci Rendészeti Szakközépiskola igazgatója, s egyben a Petőfi laktanya parancsnoka elmondta, amíg ő itt lesz, addig mindig vendégül látja a nyugdíjas találkozó résztvevőit egy finom ebédre, kedves baráti szóra. Szívesen emlékszik vissza arra, hogy hivatásos tiszt pályáját 1984-ben ebben a laktanyában állomásozó légvédelmi tűzér ezrednél kezdte. Az egység 1990-es megszűnése után kérte áthelyezését a rendőrséghez.

A találkozó ebédrel, majd baráti beszélgetéssel zárult. Egy év múlva találkozunk!

FEKETE DÉNES

Az eskü egy életre szól

Eskütételük után megalkuvás nélküli, példamutató szolgálatot kért a szerződéses legénységi állomány tagjaitól és az önkéntes műveleti tartalékosoktól a Honvéd Vezérkar főnökhelyettes Szentendrén.

Mintegy kétszázötvenen – köztük körülbelül száz szerződéses legénységi állományú katona – tettek esküt a szentendrei MH Altiszi Akadémián. Az eskü szövegét Nagy Richárd közkatona mondta elő, a honvédelmi miniszter és a Honvéd Vezérkar főnök üdvözlését és köszönetét pedig dr. Orosz Zoltán altábornagy tolmácsolta a megjelenteknek. „Egy katona életében kevés felemelőbb élmény van, mint az, amikor az akár mindenki legdrágább kincse, az élet feláldozását is magában foglaló fogadalom megtételével esküszik fel hazájára és népére előljárói, barátai, bajtársai jelenlétében” – mondta a Honvéd Vezérkar főnökhelyettes. Mint fogalmazott, a haza fegyveres

védelme soha nem elvont eszmék szolgálatát jelentette, hanem annak a földnek akár az élet feláldozásával történő védelmét, amelyet hazánknak valunk, ahol élünk – dicső elődeink is így cselekedtek ezeréves történetünk során

oly sokszor. A Honvéd Vezérkar főnökhelyettes azt kérte az esküt tettektől, hogy megalkuvás nélkül, példamutatón szolgálva őrizzék meg egyenruhájuk és vele a haderő becsületét.

FOTÓ: DÉVÉNYI VERONIKA

Tankostalálkozó

Bajtársi találkozót szervezett Kalocsán a 24. Harckocsiezred Baráti Kör Egyesület. Az összejövetelen az alakulat volt parancsnokai közül ezúttal Borszéki Tivadar ny. vezérőrnagy és Sántha Béla ny. alezredes tudtak részt venni, s eljött dr. Végh Ferenc ny. vezérezredes is, aki 1981–82-ben őrnagyként az ezred törzsfőnöke volt. Több mint ötven nyugállományú „tankos” – tisztek, tiszthelyettesek, volt polgári alkalmazottak és sorkatonák – emlékezett az egykori alakulatuknál, az MN 1549 harckocsi-ezrednél közösen eltöltött évekre, évtizedekre. A bajtársi találkozón meghívottként részt vettek a helyőrség katonai hagyomá-

nyait ápoló szervezetek vezetői is: a Kalocsai Légvédelmi Katonák Hagyományörző Körét Veréb István nyugállományú alezredes, a Honvédségi és Rendvédelmi Szervek Bajtársi Egyesületét Várszegi Ferencné nyugállományú büntetés-végrehajtási törzsszázlós képviselte, Istella István egykori őrnagy pedig a volt 89. Páncélos- és Gépjárműjavító Zászlóalj katonáinak nevében vett részt a találkozón.

A megemlékezés az egykori helyőrségi klub emeleti nagytermében kezdődött, ahol Cserháti Ákos nyugállományú alezredes, a 24. Harckocsiezred Baráti Kör Egyesület elnöke foglalta össze az elmúlt találkozó óta történeteket, és szólt

a katonai hagyományok ápolásának, valamint az egyesület életének aktuális feladatairól is. A találkozó hivatalos része a Miskei úti, volt Gábor Áron laktanyában ért véget, ahol a bajtársak megkoszorúzták a harckocsiezrednél szolgálatot teljesített katonák emléktábláját, majd a találkozó résztvevői megtekintették a paprikamúzeumot és a kalocsai érseki kincstárat. A kalocsai harckocsiezred 1950. november 1-jén alakult, a kiskunfélegyházi 7. hadosztály alárendeltségébe tartozott. A hatvanas-hetvenes években fő feladatuk a felsőoktatási intézményekbe felvett fiúk tizenegy hónapos katonai alapkiképzése volt. A harckocsiezredhez általában a műszaki egyetemek és főiskolák leendő hallgatóit hívták be. Az alakulatot 1987. augusztus 31-ei hatállyal, jogutód nélkül felszámolták.

GALAMBOS SÁNDOR; A SZERZŐ FELVÉTELEI

Nagy lépés a Dél-alföldi Régió életében

1997 óta veszek részt aktívan a fegyveres erők nyugdíjas egyesületeinek munkájában. Előbb, mint a szegedi egyesület titkára, majd elnöke, később a BEOSZ Dél-alföldi Régiója vezetésében vállaltam munkát. Ez idő alatt szembesültem azzal a ténnyel, hogy az egyesületekbe történő tagtöborzásnak a feltétele a gazdag kulturális program szervezése, a szociális gondoskodás még hangsúlyozottabb előtérbe helyezése, egyszóval az emberekkel történő minél szorosabb kapcsolattartás. Persze mindez biztos anyagi háttér nélkül nehezen valósítható meg.

Ezekkel a célkitűzésekkel vállaltam el 2007-ben a DAR-vezetést. Munkámban bizton számíthatam elődömré, tanítómesteremre, Deli József ny. ezredesre.

Első lépésként a tagegyesületek számának – ezzel párhuzamosan a DAR taglétszámának – növelését tűztük ki elérendő célként. Ezt úgy láttuk elérhetőnek, hogy jobban nyitottunk a társ fegyveres szervezetek nyugdíjas egyesületei irányába. Így lett hamarosan a DAR tagegyesülete a Rendőrségi Nyugdíjasok Csongrád Megyei Egyesülete és a Határőr Nyugdíjasok Orosházi Egyesülete. Velük együtt a létszámunk 2000 fő fölé emelkedett.

Következő feladatunk volt, hogy – a régió közgyűlésének egyetértésével – a bíróságon kezdeményezzük a DAR önálló jogi személyként történő bejegyeztetését. Ez „igazi, embert próbáló” feladat volt.

Célunk az volt, hogy a tagegyesületek

anyagi támogatásának lehetőségét (pályázatok benyújtásával és szponzorok támogatásával) megteremtjük. Ehhez a kezdeményezéshez elvi támogatóként megnyertük a BEOSZ akkori elnökét, Sipos Géza ny. ezredes bajtársát is. Ennek ellenére a BEOSZ elnökségi ülésén heves vita alakult ki – főleg a kételkedők részéről – mely vitának Galló István ny. ezredes hozzászólása vetett véget, azzal a javaslattal, hogy a BEOSZ elnöksége hagyja érvényesülni a DAR-nak ezt a kezdeményezését, mert ez is megér egy próbát.

Hosszadalmas, nehéz előkészítő munkánk – melyből a tagegyesületi elnökök is jócskán kivették a részüket – meghozta a várva várt eredményt: a Csongrád Megyei Bíróság 2007. november 23-tól a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége Dél-alföldi Régióját közhasznú szervezetként nyilvántartásba vette.

A BEOSZ-on belül a DAR az első – és mind a mai napig az egyetlen – olyan szervezet, amely magára vállalta, hogy továbbra is, a BEOSZ aktív tagjaként, de gazdálkodását kissé önállósítva arra törekszik, hogy anyagi lehetőségeit még jobbá tegye.

Elhatározásunkat gazdasági szempontból is siker koronázta. A 2008-as és a 2009-es évet pozitív mérleggel zártuk. Ezt az eredményt még szebbé teszi, ha figyelembe vesszük, hogy az addigi hagyományt folytatva, továbbra is megrendeztük a tagegyesületi elnökök éves továbbképző és rege-

neráló módszertani összehívását, melynek kulturális rendezvényeit anyagilag támogattuk és a résztvevők útiköltségét is megtérítettük. Emellett nem elhanyagolandó tény, hogy a tagegyesületi elnökök részére év végén egy ebédrel egybekötött összejövetelt szerveztünk, ahol az elnökök munkáját egy-egy karácsonyi ajándékcsomaggal köszöntük meg.

Úgy érzem, és úgy érezzük, hogy a befektetett nem kis munka meghozta gyümölcsét és az eredeti elképzelésünk valóra válása nem okozott csalódást. Ezt a munkát folytatja tovább a régió jelenlegi elnöksége is, csak – a civil szervezetek munkáját megnehezítő új törvénynek köszönhetően – jóval nehezebb körülmények között.

SINYI IMRE NY. EZREDES
DAR TB. ELNÖK

táruk, pontosan annak az integrációs erőfeszítésnek az eredményét tükrözi, amely az egyetem létrehozásának kimondott célja volt. Integráció, hiszen a sorok között a honvédtisztek egyenruhái, a katasztrófavédelem egyenruhái és a civil hallgatóink elegáns öltöneyei vegyülnek.

Prof. dr. Padányi József végezetül megköszönte a szülők és hozzátartozók önzetlen támogatását, majd a százhatvan hallgató átvehette diplomáját. A rektori és dékani határozatok ismertetése, valamint az oklevelek átadása után Kajári Ferenc alezredes, a felsőfokú vezetőképző tanfolyam kiválóan végzett hallgatója mondott válaszbeszédet a most végzettek nevében. „A közszolgálat sokrétű feladat: rátermettséget, több területen önfeláldozást, de mindennek előtt felkészültséget, napra kész tudást követel meg attól, aki ezt a pályát, ezt a hivatást választja” – hangsúlyozta az alezredes, majd hozzátette, hogy az NKE e sokrétű tudás megszerzésére biztosít lehetőséget hallgatóinak, ami nem kis kihívás.

HONVEDELEM.HU
FOTÓ: TÓTH LÁSZLÓ

Prof. dr. Patyi András rektor képviselőjében prof. dr. Padányi József dandártábornok az NKE tudományos rektorhelyettese mondott beszédet a Hadtudományi és Honvédtisztképző Karán, a Katasztrófavédelmi Intézetében, valamint a Nemzetbiztonsági Intézetében idén végzettek oklevélátadáó ünnepségén. Az eseményen részt vett dr. Benkő Tibor vezérezredes, a HM Honvéd Vezérkar főnök, és jelen voltak állami vezetők, valamint a Magyar Honvédség képviselői is.

A tudományos rektorhelyettes beszédében kiemelte a zászló jelképének szerepét, amely több ezer éves múltra tekint vissza. „A zászló egyik funkciója a magasztos cél szolgálása, ami a hovatartozást is szimbolizálja. Az egyetem zászlaján, amely előtt ma önök átveszik diplomájukat a következő felirat olvasható: „A haza szolgálatában”. Erre a jelmondatra egész életük során kell, hogy emlékezzenek” – hívta fel a végzősök figyelmét a dandártábornok. „Ez a kép, ami most élénk

57. Nemzetközi Katonai Zarándoklat

„Mit tettél testvéreddel?”

A reggeli órákban elindultak a magyar katonai zarándokok Lourdes-ba, hogy részt vegyenek az 57. Nemzetközi Katonai Zarándoklaton. A zarándokcsoport parancsnoka dr. Jelen Gábor ezredes, a zarándokcsoport lelkésze Szentesi Csaba őrnagy, görög katolikus tábori lelkész volt.

Kisebb-nagyobb pihenőkkel folytattuk utunkat, az első éjszakai szállás az olaszországi Novarrában volt, hogy másnap az esti órákban Lourdes-ba érjünk, ahol elfoglaltuk szálláshelyünket. Pénteken reggel a zarándokcsoport szentmisén vett részt a Jelenések Barlangjánál, amelyet Bíró László tábori püspök celebrált, a homíliát pedig Takács Tamás alezredes, kiemelt tábori lelkész mondta. Ekkor már az "égiek áldását" is a magunkénak mondhattuk, mivel reggel óta folyamatosan esett az eső. A szentmise után a hagyományok szerint átvonultunk a gyertyákhoz, ahol is gyertyát gyújtottunk és imádkoztunk minden magyar katonáért, hőséért. A délelőtti folyamán voltak akik Lourdes nevezetességeivel ismerkedtek, míg mások elmentek megmártózni a fürdőkhoz vagy betértek egy-egy imára a bazilikába. Este 18 órakor volt a megnyitó ünnepség a X. Szent Piusz föld alatti bazilikában. Idén Svájc volt a rendező. A bevonulás után (hivatalos szervek, katona zenekarok) felolvasták Ferenc pápa üzenetét, majd a francia tábori püspök bejelentette az idei zarándoklat megnyitását, melynek jelképéül ezt az idézetet választották: „Mit tettél testvéreddel?” Utalva ebben a kérdésben arra is, hogy mennyi erőszakot, bántást, félelmet szül a harc, a háború, mert voltaképpen Istennél egyek, mind testvérek vagyunk és ezért éljünk békében, egyetértésben egymás mellett. Valójában a bibliai Káin példája mutat rá erre a kérdésre. A ceremónia végén a Ferenc pápa által küldött lámpásról meglett gyújtva a központi oltárnál lévő húsvéti gyertya. Este kilenc órakor megtartották a körmenetet és a betegek megáldását.

Szombaton reggel a Keresztút bejáratánál a Rózsafüzér Bazilika melletti téren fogadta a magyar zarándokcsoport Dr. Dankó Istvánt, a Honvédelmi Minisztérium közigazgatási államtitkárát és a magyar delegáció többi tagját. A Himnusz elhangzása után Bíró László tábori püspök köszöntötte az állami és katonai vezetőket, valamint a zarándokcsoport tagjait.

A hivatalos rész után a zarándokok elindultak, hogy végigjárják a keresztút stációit. A keresztúton az állomások között a katonák felváltva vittek a keresztet, az állomások elmékedéseit pedig felváltva ketten-ketten olvasták fel a csoport tag-

jai közül. A X. állomásnál, melyet Magyarország állíttatott 1912-ben, a zarándokok mécsesét gyújtottak a békeműveletekben elhunyt katonáért és imádkoztak a békéért.

A keresztút után levonultunk a Vianney Szent János kápolnába, ahol is Bíró László tábori püspök szentmisét mutatott be. A szentmise után Dr. Dankó István mondott köszöntő beszédet, kiemelte, hogy ... Lourdes a csodák városa, és csodák márpedig vannak, legfeljebb nem hisz bennük mindenki. Csoda volt az is, amikor a II. világháború után a katonák összegyűltek itt, hogy békéért imádkozzanak és hogy közelítsenek egymás felé, a megbékélés jegyében. Ez a csoda azóta is tart." Azért vagyunk itt évről évre, hogy a békét megőrizzük, továbbadjuk. A délutáni órákban a különböző nemzetek katonai

zenekarai Lourdes más-más pontjain koncertet adtak. Összesen 11 ország katonai zenekara vett részt az eseményen. A magyar zenekar fergeteges sikert aratott programjával. Sokan még táncra is perdültek a hallgatóság közül, sőt egy úriember még a zenekar vezénylését is átvette "profí módon" a karmestertől. A jelenlévők tapssal, tánccal díjazták. A zenekar koncertje annyira jól sikerült, hogy visszatapsolták őket.

Este 21 órakor kezdődött a Mária körmenet, mely alatt számos nyelven hangzik el a Rózsafüzér imádság, köztük szerencsére idén magyar nyelven is hallhattuk, imádkozhattuk. Vasárnap délelőtti 10 órakor volt a nemzetközi szentmise, melyet a francia bíboros mutatott be a jelenlévő tábori püspökökkel, lelkészekkel együtt.

Délután volt a zarándoklat záró ünnepsége ugyancsak a föld alatti bazilikában. Este 21 órakor a német illetve az olasz katonazenekar záró koncertet adott, ki-ki szíve szerint választhatott, hogy melyiket hallgatja meg. Hétfőn reggel a magyar zarándokcsoport hazafelé vette az útját, hogy kétnapos utazás után épségben hazakerjen. A zarándoklaton idén több mint 34 ország (zászlóval) katonája vett részt. Magyarországról idén százan voltak.

Bíró László tábori püspök gondolatával szeretném zárni mondandómat: Az ember a mai világban szeretné megtalálni a csendet, keresi az elvonulást, az exodus lehetőségét, és mindent meg tudna találni itt Lourdes-ban is. Szeretettel várok mindenkit a jövő évi zarándoklatra, "aki egy kis csendre vágyik!"

LÁSZLÓ ATTILA NY. ALEZ.
BEOSZ NY-D-R. VEZETŐ

Szent László király

„Erős volt a keze, tetszetős a külseje, s miként az oroszlánnak, hatalmas lába-keze, őriási a termete, a többi ember közül vállál kimagaslott: így árasztotta el az adományok teljessége, s ez már testileg is méltóvá nyilvánította a királyi koronára. Amikor látta, hogy kitüntető javakkal dicsekedhet, nem fuvalkodott fel göggyében, nem foglalta el mások jogait ármányosan vagy erőszakkal, hanem a kapott jótéteményekért köteles hálát adva annak, aki megelőző érdemek nélkül szokta osztogatni a javakat, valahányat észrevett magában, Isten tiszteletének szentelte...

Amikor a magyarok meghallották – olvassuk a gesztairónál –, hogy Magnus (Géza) király meghalt, egész sokaságuk öccséhez, Lászlóhoz gyűlt, és egy értelemmel, közös szóval és egyetértő akarattal őt választották az ország kormányzására, vagyis helyesebben buzgó és állhatatos kéréssel rákényszerítették. Mindnyájan tudták ugyanis, hogy föl van ruházva a tökéletes virtusokkal, hite szerint katolikus, kiváltságos kegyes, bőkezű adakozó, szeretettel teljes. Úgy ragyogott föl, mint kő közepette a hajnali csillag, mely elűzi a homályt; és miképpen a telihold világol a maga napjaiban, vagy amiképpen a nap ragyog: fény lett népének közepette.

I. Szent László (Krakkó, 1046. június 27. – Nyitra, 1095. július 29.) Árpád-házi magyar király (1077–1095). Apja I. Béla magyar király, édesanyja Richeza lengyel hercegnő. Egy gyermekének a neve ismert, ő Szent Piroksa, későbbi bizánci császárné. A László név szláv eredetű, a Viadisláv keresztnevből származik, a jelentése: hatalom és dicsőség.

Erősen keresztény hitű, bátor, harcias király volt, aki királyként roppant szigorú, de igazságos törvényeket alkotott, amelyek eredményeként megszilárdult a magántulajdon védelme az országban. Uralkodása idején Magyarország fennállása óta először, képes volt a hódításra. A források szerint László erőskezű, hatalmas termetű férfi volt, aki „a többi ember közül vállál kimagaslott”. Nagy testi erejét még ötven éves kora körül is megőrizte. A harcban való jártassága, a csatákban mutatott személyes bátorsága következtében a középkorban fokozatosan vált nagyon népszerűvé. A kiváló katonai erények mellett Hartvik püspök már Könyves Kálmán idején elismerően írt László erkölcsösségéről, erényességéről és mély vallásosságáról.

Korának egyik legnagyobb hadvezére volt, aki

az ország külső és belső biztonságát helyreállította, és nemzetközi tekintélyre is szert tett. Kevesen tudják, de őt kérték fel az első kereszties hadjárat vezetésére is.

1095. július 29-én az örökkévalóságba költözött. Egy ideig a somogyvári monostorban nyugodott, később Váradon helyezték végső nyugalomra. Kultusza halála után hamarosan kifejlődött. Tulajdonképpen maga a nép avatta szentté, mielőtt az Egyház hivatalosan megtette volna. Seregétől keresték föl sírját, nemcsak a gyógyulást, vigasztalást óhajtók, hanem a vitában álló peres felek is. A csodás gyógyulások híre gyorsan terjedt. A szent király ereklyéibe vetett bizalom egyre növekedett; szokássá vált, hogy itt döntsenek el nagy fontosságú pereket, és László oltára előtt tegyenek esküt. Itt tartották az 1134. évi nemzeti zsinatot, s itt döntötték el egy alkalommal a zágrábi püspök perét is. Ezek után az Egyház hivatalos lépése sem váratott soká magára. III. Béla király sürgetésére III. Celesztin pápa 1192-ben László királyt a szentek sorába iktatta.

A népet győzelemre segítő László kultusza tovább élt a későbbi korokban is. A nehéz háborús időkben a nép László királytól várt és remélt segédelmet; a magyar katonák László nevét kiáltva rohantak a törökre. Testi és lelki képességei miatt a katolikus egyház csodatévő harcos szentet is tisztelt benne amellett, hogy személyében a magyar történelem sikeres országépítő uralkodójára tekintünk, aki kemény kézzel szilárdította meg a legyengült államot, másrészt pedig a német terjeszkedéstől, a pápai hűbértől és a keleti nomád népek pusztításaitól egyaránt megvédte országát és biztosította a független magyar állami létet. Minden időkre példaképévé vált az erényekben dús és a tetteiben évszázadokra előre cselekedni tudó országvezetőnek.

2015. június 25-én részben visszatért szülőhelyére, Krakkóba. Az 5. Fekete Madonna vonatos zarándoklat záró eseményeként csaknem ezer résztvevő jelenlétében elhelyezték a király ereklyéjét a Wawel katedrálisban.

Szent László a gépesített lövészek és a határőrök védőszentje. Ünnepe június 27. E nappalról, Szent László király dicsőségéről az országban található lövészalakulatok koszorúzással és különböző ünnepségekkel emlékeznek meg. Arra emlékeznek, hogy a király olyan katonai értékeket testesített meg, amelyekre ma is szüksége van a modern hadseregeknek. Ilyen alapvető értékek a bátorság erénye, mely nem azonos a vakmerőséggel, a hazáért való áldozatvállalás, a lovasgiaság, a gyöngékkel-nőkkel szembeni szolidaritás. Szent László, mint ideál, hívó és hitetlen katona számára ugyanúgy, mint közbenjáró hatékonyan képviseli ezeket az értékeket, még akkor is, ha ezek tartalmát újra meg kell fogalmazni a modern körülmények között.

HORVÁTH KORNÉL HADNAGY,
KATOLIKUS TÁBORI LEKÉSZ

Ágyúdörgés Győr-Kertvárosban

I. László (1077–1095) király a határőrök védőszentje tiszteletére és emlékére Szent László Emléktáblát avattak Győr-Kertvárosban, a Laczik László lőtérnél lévő Határőr Emlékhelynél. Az avatóbeszéd elhangzása után ágyúdörgéssel tiszteltük a nagy lovagkirály előtt. A második alkalommal

megrendezett Laczik László emlék löverseny – melyet Laczik Zsolt kezdeményezett – emlékeztetésképpen tette ezt a napot. Sok fiatal tehetséges ember bontogatja szárnyait a lőtérre. A Szent László Emléktáblát Cseri József ny. határőr dandártábornok avatta fel, majd Arató György kiváló történelmi szívhez szóló ékes szavai, a lovagkirály méltatása, emelték az esemény színvonalát.

A határőr emlékek, a hagyomány és a bajtársi szellem ápolása igen fontos számunkra. Az 50-60 jelenlevő között, több volt határőr sorkatona (Budapestről, Tardosbányáról, Dunaújvárosból, Sopronból stb.) meghatódva tapasztalta, az összefogást, a korábban kialakult „családias” közösségi érzés fontosságát. Az ünnepség keretén belül megemlékeztünk elhunyt társainkról is. A Határőr Emlékhely egész évben látogatható.

Kérem a volt határőrségnél szolgált és dolgozott személyeket, hogy gyermekükkel, unokáikkal látogassák az Emlékhelyet és helyezzenek el egy nemzeti színű szalagot, gyűjtsanak meg egy mécses. A határőr hagyományörzés fontos eleme a nemzeti egység, az összefogás, az összetartozás és a bajtársi szellem erősítésének.

TAKÁCS IMRE NY. HATÁRŐR ALEZREDES

Hol sírjaik domborulnak

Júliusban a kiskunhalasi Kuruc Vitézek Nyugállományú Egyesület mintegy 40 fős csoportja indult lengyel testvérvárosunkba, Nowy Sączba.

Az 5 napos program fő célja: főhajtással emlékezni a 100 évvel ezelőtti I. világháborús „gorlicei áttörés” harcainak és hősei sírjainak helyszínein.

Mint a történelemből ismert, 1915. május 2-án – közel 2000 ágyú 4 órás tüzcsapása után – több mint félmillió német-magyar, orosz és más nemzetiségű katona feszült egymásnak. Közöttük jász kun, szegedi, kecskeméti csapatok, halasi és környékbeli magyar honvédek. A hadművelet június közepén sikeresen fejeződött be Przemyśl és Lemberg visszafoglalásával, de mindkét fél szörnyű veszteségeket szenvedett. Magyar katonák tízezrei nyugszanak a harcok helyszínén, mintegy 400, számozott katonai temetőben.

Programunk a hadműveletet megelőző limanowai harcok központi temetőjének meglátogatásával kezdődött. Komoly „sétát” követően a magyar huszárok „Golgotáján”

meghívásának eleget téve – részt vettünk egy részünkre rendezett városi fogadáson. Jerzy Gwizdź úr rövid, de a „civil” érdeklődést kiváltó módon mutatta be a várost és a baráti elkötelezettséget Kiskunhalas iránt. Ezt követően meglátogattuk az áttörés múzeumát Gorlicében, valamint ellátogattunk a Luźnai 120. számú katonai sírkertbe, ahol az egyesületünk által szervezett megemlékezésre és koszorúzásra került sor. Ezen részt vettek Luźna polgármesteri hivatalának képviselői is.

Itt helyeztük el – többek között – Kiskunhalas képviselőjében a város koszorúját is.

Meg kell említeni, hogy ebben a temetőben 417 csak magyar – többek között halasi és környékbeli – katona nyugszik.

Az emlékmű és az egyesület által felállított magyar nyelvű emléktábla koszorúzása mellett nemzeti színű szalagokat kötöttünk és friss virággal tisztelegtünk a meglévő 56 csoportos és személyes sírkeresztnél.

mély megrendüléssel emlékeztünk a jász kun, szegedi, Nádasy, a fehervári és más huszár ezredek emberfeletti harcára, amellyel megállították az orosz „gőzhengert”. Az éjjel beérkező kassai erősítésnek – váltásnak – a védelmi állásokban már nem volt kiket leváltani, csak halott huszárokat találtak.

Barátkozás és koszorúzás

Ezt követte Krakkóban a Wawel megtekintése, majd a város történelmi emlékhelyeinek meglátogatásával zárult a nap. A testvérvárosunk központjában tett séta után – a város polgármester helyettese

Przemysl városába és erődítményrendszerébe indultunk. A több mint 200 km-es út – mint kiderült – 4,5 órát vett igénybe. A Beskidek útjai jók, de sok a korlátozás, a szintkülönbség és meglepően sok a forgalmi dugó. A kirándulás előkészítése során, egy szakmai konferencia keretében dolgoztuk fel a 100 évvel ezelőtti katonai eseményeket, valamint pontosítottuk az út programját. Przemysl erőd és város történetéről – egy lengyel dolgozat alapján – külön kiadványt készítettünk és sokszorosítva kiosztottunk a résztvevőknek. Ez meglepően sok, általunk eddig nem ismert információt nyújtott a város

katonatörténelmi és a magyar történelemhez is kapcsolódó eseményeiről. Több temető és erődítmény maradvány megtekintése közben – az osztrák-magyar katonai temetőben Gyóni Géza versének meghallgatása után – koszorút helyeztünk el.

A Tatár domb felrobbantott erőmaradványainak látványa után az óriási emlékereszt tövéből láthattuk Európa harmadik legnagyobb erődítmény rendszerének látképét, ahol 130 ezer monarchia béli katonára véres 4 hónapos bekerítésben vívott harc után, kiéhezve, betegen, az erődöt felrobbantva adta meg magát. A temetőben sok ezer magyar katona nyugszik.

Ide még el kellene mennünk...

Befejezésül érdemes megemlíteni: Több évtizedes tapasztalatunk, hogy hosszabb utazások esetén érdemes az útból eső emlékhelyekre tervezni a „műszaki pihenőt”. Így odaúton megnéztük a Betléri (Szlovákia) Andrassy kastélyt és Késmárkon az új evangélikus templomban leróttuk tiszteletünket Thököly Imre fejedelem sírjánál. Hazafelé megnéztük Kassa történelmi városközpontját és koszorút helyeztünk el a Szent Erzsébet dombon, II. Rákóczi Ferenc szarkofágjánál.

A nagy többségükben már nem „mai gyerekek” résztvevők fáradtan, de élményekben gazdagon érkeztek haza.

GÁL MIHÁLY NYÁ.EZDS.

A nyugdíjról – másképpen

Igen sokat és sokan foglalkoznak mostanában a nyugdíjjal, a rendszer esetleges módosításával. Egyes vélemények szerint már gondolkodni kellene a korhatár további emelésén. Mielőtt egyesek hozzá nem értő javaslatára gyorsan lépne valaki a politika tegyük néhány alapvetést.

Jogállamban a nyugdíj nagyon jellegű jog, melynek csökkentése csak rendkívüli társadalmi helyzetben, megvonása pedig egyáltalán nem lehetséges. A nyugdíjrendszer esetleges változásai viszont nem a nyugdíjasokat, hanem a nyugdíjba készülöket érintik. A nyugdíjasok szempontjából az a döntő kérdés, hogy a már megállapított nyugdíj milyen mértékben emelkedik. Megőrzi-e legalább a reálértékét.

Van-e egyáltalán összefüggés a kettő között, és ha igen akkor mi az? Gondolom, bátran kijelenthetjük, hogy a nálunk ma működő úgynevezett felosztó-kivétel rendszerben, a nyugdíjak fedezetét a jelenleg dolgozó réteg járulék befizetése alkották. A dolgozó kvázi szerződést köt az állammal, hogy a jelenlegi fizetésének (jövedelmének) meghatározott részét, befizeti és ennek fejében a törvényben meghatározott életkor betöltését követően, a befizetése alapján meghatározott mértékű nyugdíjra lesz jogosult. Az viszont nem mindegy hány évet kell ledolgozni a jogosultság eléréséig, és várhatóan milyen összegű lesz a nyugdíja. De legalább ilyen fontos, hogy mennyi az átlagéletkor a nyugállományba vonuláskor. Azaz hány évig élvezi a nyugdíjat. (Más oldalról, hány évi nyugdíjat kell számára biztosítani.) Vannak még módosító tényezők például a járulékalap maximuma, a figyelembe vett évek során alkalmazott számítási mód stb. de ezek a tényezők csak módosítják, de alapjaiban nem döntenek.

A népesség számának gyarapodása fontos tényező lehet, mert nyilvánvaló, hogy minél többen fizetnek be, minél nagyobb járulékot, annál többen kaphatnak növekvő összegű nyugdíjat. Nálunk viszont éppen az ellenkező tendencia érvényesül. Azaz egyre kevesebb befizető, fizet egyre csökkenő reálkeresetből járulékot. Most éppen növekszik a reálkeresetek mértéke, viszont az ördög a részletekben rejlik. Az átlagkeresetek növekedése mögött egy jelentős réteg jövedelme nem, vagy alig emelkedik, ugyanakkor a szűk felső réteg egyre magasabb jövedelmei mozdítják

az átlagot felfelé. Rövid időn belül várhatóan kettő szakad a nyugdíjasok táborra is. Lesznek (már vannak!) milliós nyugdíjak, és megmarad egy állandó, családi és szociális segélyre szoruló, egyre szélesebb réteg, akik létfeltételeiket sem tudják biztosítani a várható nyugdíjból. Ha belegondolunk, hogy milyen összegű nyugdíjat várhat az a munkavállaló aki csak időnként rendelkezett bejelentett munkaviszonnyal és keresete döntően a minimálbér közelében volt, nem fog békés elégedett nyugdíjasként élni. Sokan és egyre többen vannak azok, akik a nyugdíjba vonuláskor szembesülnek azzal a ténnyel, hogy a korábbi munkáltatójuk időközönként, vagy évek hosszú során nem fizette be utánuk a járulékot. Van olyan eset, hogy folyamatosan ugyanabban a városi kórházban dolgozó ápolónő több mint egy évszázadot befizetése hiányzik. Akkor vajon mit tehet az a dolgozó, akinek már minden volt munkahelye régen megszűnt, és kiderül ugyanaz. (Lehet, hogy mégsem volt olyan rossz az a munkakönyv?)

Eddig csak azokat a szempontokat hallottuk, hogy ha csökken a népesség, akkor vagy a nyugdíjat kell csökkenteni – a fenti példa mutatja, hogy ez az út járhatatlan –, vagy a korhatárt kell emelni. Szerintem a nyugdíjak fedezete úgy is biztosítható, hogy ugyan csökken a népességszám, de jelentősen nőnek az átlagkeresetek, illetve a munkavállalók egyre hosszabb időt töltenek munkában és kevesebb időt nyugdíjban. A nyugdíjkorhatár emelése is ezt a célt szolgálta. Ne feledjük hogy a korhatárt nemrégiben emelték. Csak most kezd később nyugdíjba menni egy egész és igen népes korosztály. Lehet-e tovább emelni a felső korhatárt. Ennek nálunk nincs meg a feltétele. Azért nincs, mert nem lehet tudni, hogy az amúgy is alacsony várható élettartamot milyen mértékben változtatja meg a megemelt korhatár. Vannak olyan munkakörök, sőt foglalkozási ágak, ahol a 60 év feletti munkavégzés nem is fog működni és egyszerűen nem lesz munkavállaló, aki ilyen pályát választ, vagy jóval korábban elhagyja, vagy belerokkan. A 60 éven felüli lakosság egészségi állapotáról szóló statisztikák azt bizonyítják, hogy ennek a korosztálynak a jelentős része valamilyen krónikus betegségben szenved. Szívdög, de dolgozik tovább, mert még csökkentett összegű nyugdíjat sem vállalhat. A betegséggel élt néhány évi munka megbosszulja

magát és az 50-es években született férfiak kilátásai röviden úgy foglalhatók össze, hogy vagy meg sem éri a nyugdíjas kort, vagy ha igen azt követően maximum 4-5 évig élnek! A fiatalabb generáció pedig úgy látja, felesleges foglalkozni ezzel a problémával, mert mire ő nyugdíjba megy, már nem lesz nyugdíj sem.

Ez azért baj, mert ha ez a szemléletmód válik általánossá annak az lesz a következménye, hogy egyre többen igyekeznek a magán megtakarításait erősíteni, és a járulékbefizetést csökkenteni. Mindig voltak ilyen törekvések, hiszen vannak panaszkodó, palotában lakó sztrárok, vállalkozók, akiknek a nyugdíja 60-65 ezer Ft. Igaz azt elfelejtik megemlíteni, hogy a nyugdíjárulékot korábban a minimálbér és nem a jövedelmük után fizették, már amikor fizették. Ha ez a fajta gondolkodás általánossá válik, az viszont komolyan veszélyezteti a rendszer biztonságát.

Mi lehet a megoldás? A munkavállalók és a dolgozók összefogása a béremelés érdekében! Annak a felismerése, hogy a nyugdíjak reálértéke csak akkor maradhat meg, ha a csökkenő létszámú aktív réteg magasabb jövedelme ezt fedezi, a magasabb jövedelem pedig biztosítani fogja a jelenlegi dolgozók majdani magasabb nyugdíját. Ehhez persze magasabb iskolai végzettség, több tudás, kvalifikált munkaerő kell itthon! Nem az átlagbért kell emelni, hanem az átlag magyarnak kell magasabb bért adni!

SÖRÖS ISTVÁN NY. EZREDES

Hazát, hitet nem cserél az ember

Amiként arcot sem. Mindkettőt őseink hagyták ránk, s a hűség kötelez. „Kézfogás a honért” – „Együtt a jövőért, Együtt a békéért” – gyönyörű célok, gondolatok. A BEOSZ 25 éves, sokszor göröngyös, de áldozatos kitarító munkával kikövezett, immáron szilárd útja, a múlt és a jövő egyszerre. Bevallom őszintén 1992-ben még nem gondoltam, hogy egy társadalmi szervezet kontinuitása rendszerváltástól napjainkon keresztül a jövőbe ívelhet. A megannyi negatív példa, jól működő szervezetek, egyesületek megszűnésének sora, talán erőt adó intő példa is volt. A nagyszerű alapgondolat a nemzedékek, a három nagy katonai közösség (Magyar Királyi Honvédség, a Néphadsereg, a Magyar Honvédség) összefogása a társadalom számára is példaértékű. A katonasors, a katonai gondolkodás, katonai életutak, a lelkiület, a katonai neveltetés, a katonaiskolák mind közös nevezők a világnézeti különbségek ellenére. A kezdet, a megalakulást követő időszak céljai, hősi küzdelmei mára beértek. Szívesen emlékszem vissza arra, hogy 1992-ben sikerült elindítani a hivatalos együttműködést az akkori HM Oktatási

és Tudományos Főosztállyal és a két szervezet között megkezdődhetett egy intellektuális kooperáció. A szellemiség, a tapasztalatok begyűjtése, átadása az oktatási intézményeinknél nagyban segítette a rendszerváltás célkitűzéseinek megvalósítását az új Magyar Honvédség megszervezését, az új törvények megalkotását (honvédelmi, oktatási törvény) kiemelten a katonák emberi jogainak biztosítása és érdekvédelme területén. Fontos volt a hadsereg nemzeti jellegének kialakítása, (stratégia, gondolkodás, külső megjelenés) formálása, amelyhez a BEOSZ tapasztalt katonáitól, polgáraitól jelentős segítséget kaptunk. Különös hangsúlyt kapott a katonai hagyományörzés, az elődökről való megemlékezés, a múlt hiteles megismertetése, az alreál, főreál katonaiskolák, a Ludovika hagyományainak feldolgozása, vagy éppen a háborúban elesett katonák sírjainak felkutatása, gondozása, emlékhelyek, emlékművek létesítése, hadtörténeti emlékezések vagy a külföldi szervezetekkel való együttműködés. A BEOSZ hosszú távú létjogosultságát humántökéje, lelkes, hozzá-

értő és kitarító csapata (külföldön, a fővárosban és vidéken) okos hídépítő stratégiája, sokoldalú emberi kapcsolatokat építő tevékenysége garantálja. Abban egyetértünk, hogy a „honvéd” a legszebb szó a világon, a legszentebb kötelesség pedig a „hon” védelme. A BEOSZ közössége jól tudja, hogy ez csak a katonanemzedékek összefogásával a fiatalok aktív bevonásával valósulhat meg, „s a haza fényre derül”.

DR. HOLLÓ JÓZSEF FERENC NY. ALTBGY

Tudod-e, bírod-e?

Tizenegy éve vezetem a Tapolca és környéke Honvéd Bajtársi Egyesületet, és párhuzamosan kezdtem ismerkedni a BEOSZ szervezeti felépítésével, értékeivel és a tartalmát képviselő személyekkel. Mivel magam is katonacsaládból származom, szinte hihetetlen, hogy a Katonanemzedékek Találkozóin olyan személyek szólítottak meg, akik édesapám kollégái vagy beosztottai voltak, és leginkább kamaszként ismertek engem. Roppant jól esett, hogy emlékeztek édesapámra, aki már 2001-től nem foglalkozik földi dolgokkal, lelkemben felújultak a vele kapcsolatos élmények és intelmek.

Érdekes élmény volt az is, hogy a 2010-ben a balatonkenesei rendezvényen Vadász Tibor ny. vezérőrnagy érdeklődésére derült ki számomra, hogy édesapám és Ő osztálytársak voltak a Pápai Református Tanítóképzőben, az 1940-es években. Olyan élmények és történetek jutottak a tudomásomra, amelyek valójában kimaradtak apám beszámolóiból a diákeveit illetően.

Itt szeretném megemlíteni Jobbágy Antal ny. ezredest, aki aktív koromban a szakmai főnököm, és kimondottan atyai támogatóm volt. Ennek okán a BEOSZ régió-

jában ismételtén élvezhettem atyai szeretettét, és a régió értekezletek szünetében a szüntelen anekdoták és csikó éveim hatásait elemezve értékelte, hogy a türelme irányomban határtalan volt, a régi időkhöz képest ugyan lelassultam, de ismét felkészül a váratlan helyzetekre. (E sorokat igazán csak Ő és Én tudjuk értékelni.)

A magam részéről kellő alázattal idegesítettem Sipos Géza ny. ezredest, volt elnököt, aki Jobbágy Antal ny. ezredes türelmével, és nyugalmával kezelte felvetéseimet, kérdéseimet, amit sajátos hanghordozásával konstatált minden alkalommal.

Amikor Pintér Feri bácsi értesítését megkaptam a BEOSZ történetéhez köthető élmények és emlékezésekre vonatkozó felhívását, döbbenet vettem tudomásul a tényről, hogy 11 éve tartozom (tartozunk) az ernenyőszervezethez. Ennek okán az eddig megjelent élményeket, emlékezéseket olvasva, úgy gondoltam, hogy azt is le kell jegyezni, ami nem munkával vagy szervezéssel kapcsolatos, hanem a fent leírt sorok is gazdagítják azt a 25 évet, ami a BEOSZ-ban az emberi kapcsolatok során alakultak ki.

Számomra a BEOSZ értéke igazán akkor értékelődött fel, amikor a felügyelő bizottság tagjaként láttam a napi küzdelmeket, annak érdekében, hogy az elért célok fennmaradhassanak. Ahogy Damjanich tábornok mondta a tisztjeinek, a szolgálatról: „El kell döntened! Bírod-e, tudod-e, akarod-e!”

NACSA FERENC NY. TÖRZSZASZLÓS
TAPOLCA ÉS KÖRNYÉKE HONVÉD BAJTÁRSI
EGYESÜLET ELNÖKE

A BEOSZ – életforma

Megalakulása óta, a GÁBOR ÁRON TŰZÉR BAJTÁRSI EGYESÜLET tagjaként alapítója voltam a BEOSZ-nak is. Nem sok idő eltelté után beválasztottak az elnökségbe, majd tagja lettem a BEOSZ elnöke által létrehozott BAJTÁRSAINKÉRT ALAPÍTVÁNY-nak. Néhány év múlva a BEOSZ delegáltjaként a honvédelmi miniszter kinevezett a Magyar Honvédség Szociálpolitikai Köz-alapítvány kurátorának. Mint a BEOSZ elnökségének egyik alacsonyabb szintű vezetője, mindig hivatásszerűen, a szociális kérdésekkel foglalkoztam. Ma, a nyolcvan éves életkor felé közeledve, még tagja vagyok a Bajtársainkért Alapítvány kuratóriumának és a BEOSZ Tanácsadó Testületének.

A több, mint két évtized alatt megismerem a szociális munka minden fortélyát, a segélyezéssel és adományokkal kapcsolatban a rászorultak felkutatását, a körülmények reális felmérését, pályázatok kiírását és a segélyek eljuttatását.

Rálátásom lett a BEOSZ érdekeltségi körébe tartozókon kívül az országos eseményekre, személyek és szervezetek sorsára. Többször találkoztam olyan esettel, amikor a rászoruló bajtársunk túlzott szerénysége miatt, vagy mert szégyellte, hogy nehéz helyzetbe került, nem kért segélyt. Ilyenkor tapintatosan, a rászoruló bajtársunk javára döntöttünk. Olyan eset is volt, amikor az adott személy egy időben 3–4 helyen is segélyért folyamodott, sőt meg is kapta azokat. Ezt évente többször is megismételte. Mindezt azért tehette meg, mert

a személyiség védelme ürügyével a szervezetek nem adhattak át más szervezeteknek adatokat. Ilyenkortörvénytelenül, de mégis felkutatuk a csalókat és tájékoztattuk róluk a többi segélyező szervezetet is.

A segélyeknek a rászorultakhoz történő eljuttatása többféle módon történt. Esetenként postai úton, máskor a tagegyesület közgyűlésén a meghívott kérelmező, a BEOSZ valamelyik vezetőjétől személyesen kapta meg. Legjobban az a módszer vált be, amikor a segélykérő lakására, a tagegyesület vezetője, a szociális munkával megbízott tagok valamelyikével együtt vitték el a segélyt. Ilyenkor azok vitték el a segélyt a rászoruló bajtársunknak, akik a kérelmet felterjesztették. Gyakran az derült ki, hogy a segély mellett, sokat jelentett maga a látogatás, ahol a baráti beszélgetés megerő-

sítette a rendszerint idős és beteg bajtársunknak a bajtársiasságba vetett hitét, erőt merített a nehézségek elviseléséhez.

Mindezeket azért írom le, mert rájöttem, hogy a szociális munkát nem lehet abbahagyni. Ha valaki a BEOSZ-ban éveken keresztül ezzel foglalkozott, életformájává válik. Ma is érzékenyen figyelem a környezetemben észlelt szociális problémákat és próbálok segíteni, legtöbbször csak úgy, hogy az illetékes helyre irányítom a bajba került nyugdíjastársamat, vagy az illetékesek figyelmét hívom fel a problémára.

Ezért lehet mondani azt, hogy a BEOSZ egyben életforma is.

Aki a BEOSZ-ban tisztséget vállal, készüljön fel arra, hogy előbb-utóbb tevékenysége életformájává válik.

FEKETE JÓZSEF NY. EZDS.

Negyedszázad képei

Egy ember életében is számottevő 25 év, hát még egy olyan szervezet életében, mint a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége, ami több ezer nyugállományú katonai életét, múltját és jövőjét öleli fel. Szívesen emlékezem vissza azokra a lélekemelő esetekre, amikor a nehéz anyagi körülmények közé kerülő egyesületi tagunk részére a „Bajtársainkért” Alapítvány nyújtott segítő jobbot, vagy légi katasztrófát szenvedett hajózó hozzátartozója részére biztosítottak némi anyagi támogatást.

Számomra viszont a legemlékezetesebbek azok a rendezvények voltak, ahol több katonageneráció találkozott Balatonkenesén a Katona Nemzedékek Találkozásán.

Jó volt találkozni az előttünk katonai szolgálatot teljesítő idősödő katonákkal, akik végigjárták a II. világháború pokkait, de jó volt látni azokat a fiatalokat is, akik utánunk vállalták a katonai szolgálatot, hazánk védelmét. Emlékezetes marad számomra a kenesei üdülőben felállított kopjafák látványa is. Bízom abban, hogy az utánunk jövő generáció is tovább megy az általunk megkezdett úton, ápolva hagyományainkat, történelmi múltunkat.

CSÓKA TAMÁS NY. EZREDES
ELNÖK

Kétségek és bizonyságok bűvkörében

Amikor az ember egy új helyzet, vagy kihívás elé kerül, a feladat jellegéből adódóan, a kétségek (kudarok) és a bizonyosságok (sikerek) vetélkedése keríti hatalmába. Hasonló helyzetet éltem át, amikor régióvezetőnek választottak. A „több ismeretlenes” jövő, a megoldásra váró feladatok, a töprengések sorát hozták mozgásba, ami lelkesített és óvatosságra is intett.

A kezdetekkor sokat segített, hogy a régió három megyéjéből, az egyik (Heves) felnőtte „cseperedése”, míg a másik (Jász-Nagykun-Szolnok), hívavatásom gyakorlásának és nyugdíjas éveim „múltságának” színterei voltak. Az Észak-Magyarországi régió közismerten igen gazdag katonai hagyományokban, ugyanakkor napjainkra egy település kivételével (Szolnok) nélkülözi a katonai alakulatok jelenlétét. Elgondolkodtat, hogy miközben viszonylag magas a katonanyugdíjasok száma, ez a kedvező helyzet nem tükröződik vissza a tagszervezeteink iránti érdeklődésben. Ezért nálunk is, mind szélesebb körben válik gyakorlattá, hogy a létszám csökkenését, a honvédelem ügye iránt érdeklődő civilekkel törekszünk mérsékelni. Érdekes sajátosság, hogy a régió viszonylag sok, több évtizedes múlttal rendelkező tagszervezete van, amelyek munkáját tartalmaz, a BEOSZ célkitűzéséhez és a tagság igényeihez igazodó tevékenység jellemez, ugyanakkor, nem kevés gondot okoz egyes tagjaink passzivitása, közösségi rendezvényektől való távolmaradása.

Az elmúlt évek során, a civil szervezetek szempontjából is fontos változások mentek végbe a haza védelmével, a katonai szolgálattal kapcsolatosan. Többek között ennek hatására régiókban is, sok helyen (ahol korábban településeink életének, mindennapjainak része, megszokott látványa volt a hadsereg) katonát szinte csak akkor lehet látni, ha a toborzó és érdekvédelmi irodák egyenruhás tagjai, vagy nyugdíjasaink egyenruhában jelennek meg valahol. Főleg az utóbbi években fölfigyeltünk arra is, egyre gyarapszik a hölgy tagjaink száma, amivel viszont nem tartott lépést a döntések meghozatalában való részvételük aránya.

Az előzőekben jelzettek alapján továbbra is fontos feladatunknak tekintjük nyugdíjasaink érdekvédelmét, a hagyományaink ápolását, a régiókol-

lektívák erősítését, a szabadidős programok szervezését. Katonai hagyományaink átörökítésével kapcsolatban megnyugtatónak tartjuk, hogy minden érintett településünkön sikerült írásos formában (könyvek és más publikációk) megörökíteni, katonai hagyományaink átörökítésre érdemesnek szánt részét. Katonaöseink iránti tiszteletünk, megbecsülésünk egyik fontos kifejeződésének tartjuk, hogy több katonasírt sikerült azonosítanunk, felújítanunk, gondozásukat megoldanunk. A hölgytagjaink mozgalmi munkába történő bekapcsolása érdekében, kezdeményeztük az úgynevezett nőtagozati „mozgalom” elindítását, ami ha nem is hozott átütő sikert, de figyelmet keltett, és kezdeményezéseket indított el. Ennek nyomán jött létre, és immáron 10 éve működik eredményesen Szolnok nőtagozata.

Végezetül egy személyes történet. Egy alkalommal olyan kérést kaptam, hogy egy 90 éves tagtársunk születésnapján köszöntsem az érintettet, és adjak át részére elismerést. Amikor mindez megtörtént, az érintett szemében könnyet véltem felcsillanni, és röviden el-elcsukló hangon a következőket mondta: „Köszönöm az elismerést. Én ugyan betegségem miatt nem tudok már a rendezvényeken részt venni, amit nagyon sajnállok, de engem ez a díj, amit majd az éjjeli szekrényemen tartok, mindig emlékeztet arra, hogy nem vagyok egyedül, hogy közetek tartozom.” Hát, igen...

FEKETE ISTVÁN NY. EZREDES,
REGIOVEZETŐ

Kerékpárral a BEOSZ-ba

1999-ben találkoztam először a BEOSZ-al, az addig ismeretlen ismerőssel. Megalakulásától kezdve voltak ismereteim a szövetségről, mégpedig Simon Sándor altábornagytól, akivel abban az időszakban gyakran találkoztam a ZMNE-n. (A doktori témám ötletgazdája és az eljárás során kiváló támogatóm volt.) Szinte minden alkalommal megemlítette a BEOSZ felelősségét a honvédelmi nevelésben, a katonai hagyományápolásban és azok megvalósításában, valamint azokra való felkészítésben közreműködő BEOSZ tagság érdekvédelmét. Ezek a gondolatok megérintettek és tovább is adtam akkori aktív katonatársaimnak, majd később szövetségi tagtársaimnak is.

A doktori cím megszerzése után, 1991-től ismét teljes mellszélességgel folytattam légvédelmi rakéta csapatommal az „ellenséges” repülőgépek berendezések üldözését. Azonban a BEOSZ-ról nem tudtam, nem hagytak megfigyelni. A Kalocsai Működő Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományúak Klubja, 1992-ben tagja lett a szövetségnek és Kóródi Sándor ny alezredes a klub elnöke gyakran keresett, leginkább személyszállítási segítségért, melyek között számos esetben volt BEOSZ rendezvényre való utaztatási kérés. Sanyi bácsi ezekre csalogatott is, de bokros teendőim nem tették lehetővé a találkozást a szövetséggel.

Aztán 1997-ben a légvédelmi rakétaezredet felszámolták, majd állományából kiképző központot (KK) hoztak létre ugyanabban a laktanyában.

Kezdeményezésemre megalakítottuk a Kalocsai Légvédelmi Katonai Hagományörző Körét (KLKHK), melynek tagjai az egykori ezred aktív katonái voltak és alapvető célkitűzése a MH 15. Kalocsai Légvédelmi Rakéta és Jégvédő Légvédelmi Tüzérezred hagyományainak ápolása. A KLKHK működési feltételeit, a KK biztosította.

1999-ben az 1849-es Tavaszi Hadjárat 150. évfordulója alkalmából nagy-szabású kerékpár túrát rendezett a BEOSZ (fő szervezője Erdős László ezredes volt), amelyre a MH valamennyi helyőrsége meghívást kapott. Mivel ébrenlétem jelentős részét kerékpáron töltöm, meg érdekelt a sokat ígérő program, jelentkeztem. Jól döntöttem, hatalmas élménnyel lettem gazdagabb, hiszen a győztes csapat helyszínén élhettem át a múlt történetét. Azon kívül ott ismertem meg a BEOSZ akkori tisztségviselőit is, akiknek ígéretet tettem, hogy máskor is meglátogatom rendezvényeiket.

A következő KNT-n már részt is vettem Kóródi Sanyi bácsi kíséretében.

Több korábbi katonatársammal, ismerőssémmel találkoztam, akik már a BEOSZ tagjai voltak. E mellett sok hasznos tapasztalatot is szereztem, amelyeket akkor még nem tudtam, hogy valamikor alkalmazni fogok. 2001-ben felszámolták a KK-t is. Megszűntek a KLKHK működésének addigi feltételei. Ezért a Kalocsai Honvéd Kulturális Egyesület keretében, annak egyik szakosztályaként, de önállóan folytattuk tevékenységünket. Úgy mond újra alakultunk, az addigiakhoz képest tagságunk jelentős része nyugállományú katona és honvédségi alkalmazott lett, ezért felmerült az érdekvédelem gyakorlásának szükségessége is. A KLKHK 2002 októberében az akkori KNT-n csatlakozott a BEOSZ tagszervezeteihez és kibővítette tevékenységi körét a szövetség alapszabályának megfelelően.

Azóta a honvédelmi nevelés és a katonai hagyományápolás terén tevékenységünket Kalocsa és térsége, jelenleg Kalocsai Járás általános és középiskolák tanuló körében és azok közreműködésével folytatjuk. A szövetség első elnökének, érdeklődést felkeltő útmutatását követve, kerékpárral jutottam a BEOSZ közelébe, majd a 215. tagszervezet elnökeként, megfertőzve az első találkozás élményeitől, kerékpárra ültettük számos rendezvényünket. A megszerzett tapasztalatok hasznosítása kerékpártúrák keretében tartott hadijátékok, próbák, vetélkedők formájában jelent meg a KLKHK rendezvényein (- négyszer Rákóczi Emléktúra (ET); - háromszor Tavaszi Hadjárat ET; - kétszer Légvédelmi ET; - egyszer-egyszer Irány Európa, 1456-1956; Batthyány, Hunyadiak, Hadik, Nagy Háború, Honvédelmi ET). A jövőben lehetséges, hogy valamilyen DAR rendezvényünket is kerékpárra ültetjük. Egyszer látogattam meg a BEOSZ-t kerékpárral, sajnálnám, ha nem így történt volna.

DR. KOVÁCS GYÖRGY NY. EZREDES BEOSZ DAR ÉS KLKHK ELNÖK

„Hétfőn a sátorbort építették fel a gyerekek, a keddi napon a légpuska, íjász és aknakereső versenyre készültek, szerdán pedig a Petőfi Lak-tanyába látogattak a táborozók, ahol közelről is megismerkedhettek a katonák életével” – tudtuk meg Faludi Miklós főtörzsőrmestertől, az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár KatonaSuli-program koordinátorától. A tábor vezetője azt is elmondta, a legnagyobb kihívás a csütörtöki járőrbajnokság volt, amely során a szokásos versenyszámokban, azaz a gépjármű - tolásban, löszereszláda-cipelésben, sebesültszállításban és légpuska lövészetben mérték össze felkészültségüket a csapatok. „A gyerekek a várakozáson felül teljesítettek, lelkesen hajtották végre a feladatokat, betartva például a reggeli ébresztőt is” – tette hozzá Faludi Miklós.

Belekóstolhattak a katonaeletbe

Öt napon keresztül ismerkedhettek a katonaelettel azok a gyerekek, akik részt vettek az MH Budapest Helyőrség Dandár KatonaSuli részlege valamint a Régiségbúvár Ifjúsági és Kulturális Egyesület által szervezett Military táborában. A kiképzőtáborban egy héten át elméleti és gyakorlati foglalkozások, statikus és dinamikus bemutatók, vetélkedők, sportversenyek várták a nyolc és tizenhét év közötti gyerekeket Budaörsön.

„Azért jöttem a táborba, mert szeretem a fegyvereket, és vonz a katonaelet” – mondta lapunk kérdésére Klemán Krisztián, aki azt is elárulta, a programok közül a légpuska-lövészetnek örült a legjobban. Komár Tama-ra azért jött a Military táborba, mert édesapja is katona: az ő példája keltette fel érdeklődését.

A tábor zárónapján sor és váltóversenyek, illetve egy rövid menetgyakorlat várja a gyerekeket.

FOTÓ: GALOVTSIK GÁBOR

Elképesztő hőségben, fegyelmezetten és összehangoltan dolgozott két héten át tizenhét önkéntes művelői tartalékos Balassagyarmaton, az első világháborús katonatemetőben.

A Honvédelmi Minisztérium és Balassagyarmat önkormányzatának közös összefogása tette lehetővé a város hősi temetőjének teljes megújítását. A két szervezet által „megálmodott” teme-

tőrekonstrukció azonban az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság önkéntes művelői tartalékosai nélkül csak a papírok, tervek és elhatározások szintjén maradt volna. A felújítások első ütemét a HM Társadalmi Kapcsolatok és Háborús Kegyeleti Főosztály szaktisztjének irányításával, tizenhét tartalékos katonakétezi munkája fémjelzi, akik extrém időjárási

körülmények között azon dolgoztak, hogy méltó emlékhellyé varázsolják az elhunyt katonák nyughelyét. A temető déli részén lévő hősi parcellában összesen százhetven kökereszt állít emléket a hősöknek, amelyeket festés után, mértani pontossággal állítottak végző helyükre a katonák. A felújítással párhuzamosan exhumálási munkálatok is folytak: menet közben kapott információk és dokumentációk a parcellában eddig feltáratlan tömegsír létezését jelezték. A feltárás és az azonosítás után kiderült, hogy a második világháborúban elhunyt német katonák maradványai kerültek elő, így a helyszínen a Hadisírgondozó Német Népi Szövetség munkatársa vette át az exhumálás irányítását. Eközben a helyi lakosság kíváncsi és eleinte néha bizalmatlan pillantásait két hét után elismerés, öröm és tisztelet váltotta fel a katonák munkája láttán.

A két héti tartó megfeszített munkát rövid megemlékezés zárta. Medvác Lajos, a település polgármesterének elismerő köszöntője, a Honvédelmi Minisztérium képviselőjében megjelent Illésfalvi Péter főtanácsos emlékező beszéde, az emlékezés gyertyáinak meggyújtása, és a takarodó kürtszavának felcsendülése után a hadisírgondozó önkéntes művelői tartalékos szakasz levonta a nemzeti színű lobogót.

HONVEDELEM, HU
FOTÓ: TÓTH LÁSZLÓ

Katonatemető felújítás

Hősökre emlékeztünk Várhosszúréten

„Amerre mentek, mindenütt hagytak egy jelet” – ilyen mondattal invitálta a közönséget a Gömöri Kézművesek Társulásának meghívója a Várhosszúréti templomkertben eltemetett, a II. világháború helyi harcaiban elesett 130 magyar katona emlékművének koszorúzására.

A 2002-ben alakult, több mint 50 mesterembert tömörítő szervezet nemcsak keramikusok, bördízművesek, kádárok, népi iparművészek termékeinek értékesítésével foglalkozik, hanem nagy gondot fordít az igényes kultúra közvetítésére, a helyi szokások és hagyományok felelevenítésére és ápolására, kézműves táborok szervezésére és új kapcsolatok létrehozására is.

A Szilicei-fennsík lábánál, hegyek, sűrű erdők, sebes patakok és szelíd dombok ölelésében egy kézműves központot hoztak létre. A vásárok, páasztortálalkozók népes közönsége július 25-én, hagyományosan, immár 21. alkalommal, ünnepi külsőségek között koszorúzta meg a magyar hősök emlékére a templomkertben emelt katonai emlékművet.

Szesztay Ádám, Magyarország kassai főkonzulja ünnepi beszédében a szlovák és a magyar nép közös múltjának vállalását, a közös feladatokra épülő jövő erősítését, a béke megőrzésének fontosságát hangsúlyozta. A katonák faragott kopfái és keresztjei előtt Husonycza Gábor, a Vajányi Lajos Bajtársi Egyesület elnöke, „Lelkem az Istené szívem a hazámé, emlékeim a szereteteimé” gondolatok jegyében a hazaszeretet, a katonai becsület, a honvédelem iránti elkötelezettség szellemiségét hangsúlyozva emlékeztetett az elesett katonák egyéni áldozatvállalására és hősiességére. Helyi férfi- és női kórusok, szlovákiai magyar fiatalok igényes műsora, több száz emlékező koszorúza tette feledhetetlenné ezt a napot. Ulman István helyi falfaragóművész és lelkes segítői hangot adtak annak, hogy a BEOSZ képviselőjében, hagyományteremtően, a magyar cso-

portok már második alkalommal teszik le az emlékezés virágait és koszorút a kopfájához, tisztelegve az elesett magyar katonák emléke előtt.

VARGA GEZÁNE

A perkupai hadisírok

A II. világháború pusztulást hozó szárazföldi frontvonala 1944 decemberében elérte Perkupát és Aggtelek-Pelsőc-Rozsnyó-Hárskút–Szádalmás–Torna Szepsi vonalában, Szoroskőnél és a Szilicei-fennsíkon 6 hétig súlyos harcok dúltak. 1945. január 3-án Perkupa légtéréből (feltehetően német) 4 repülőgép több hullámban bombázta az átcsoportosítást végző 4. Román Hadsereg 6. hadtestének alakulatait, 56 román katona esett el. Őket és a Perkupa környéki harcok során elesett Banga György honvédet (Dombrád) és Csótár Jenő honvédet (Szentgyörgyvölgy), valamint a falu polgári áldozatát, Bernáth Józsefet tisztességgel eltemették. A falu lakossága a mindenkor politikai és társadalmi helyzetűtől függetlenül 70 éve gondozta ezeket a katonasírokat.

A közös gondolkodás, az összefogás, az új évszázad új nemzedékének a múlt iránt érzett tisztelete eredményeként 70 évvel a II. világháború befejezése után Perkupán szép természeti környezetben, 2015. május 28-án felújított hadisírokat avattunk. Ennek előzményeként a Vajányi Lajos Bajtársi Egyesület és a helyi önkormányzat már felújította a helyi 1848/49-es síremlékeket. 2011-ben, sokéves levelezés nyomán Romániából egy faragott emlékkereszt érkezett.

2013-ban a magyar forradalom és szabadságharc 165. évfordulóján a BEOSZ támogatásával kopfáját állítottunk, amit a Felvidéken faragtak. 2014-ben Varga Péter honvéd, helyi hősi halott sírját már a HM. Társadalmi Kapcsolatok és Háborús Kegyeleti Főosztály anyagi támogatásával újítottuk fel. Ezek a felújítási munkák jelentős szervezést, utána járást és nem kevés fizikai munkát jelentettek.

A Magyar és a Román Vöröskereszt kutatásai nyomán időközben ismertté vált 43 elesett román katona neve. Alexandru Victor Micula, Románia Magyarországi nagykövete anyagi támogatást nyújtott ahhoz, hogy ezek a nevek egy márványtáblára kerüljenek. 2015-ben a magyar honvédek sírjainak rendbetételéhez a HTBKOSZ és a HONSZ szintén támogatást biztosított, de összefogott a falu lakossága, szponzorokat kerestünk és találtunk.

„Dunának, Oltnak egy a hangja” írta költő, de arról is beszélt, hogy közös dolgaink rendezése nem kevés munkát jelent! A hadisírok ünnepélyes átadásánál jelen lévő román nagykövet, a védelmi és légügyi attasé a háborús emlékek felidézésén túl, a közös munka értékét, a béke fontosságát, a szervezetünk és az önkormányzat példa értékű tevékenységét hangsúlyozták. A nagykövet szavai szerint „sok-sok ilyen példára lenne szükség ahhoz, hogy a népeink közötti kapcsolatok tovább erősödjenek”.

Tóth Sándor ny. ezredes, a BEOSZ Észak-alföldi régióvezetője az ünnepi beszédében kiemelte, hogy a BEOSZ taggyesületei a katonai hagyományok ápolásán túl, nagyon sokat tettek a hadisírok felkutatásának ügyében. Vajányi Lajos Bajtársi Egyesület ezzel a több éve tartó áldozatos munkával és a kegyeleti küldetéssel hidat épít a múlt és a jövő, a háború és a béke, a gyűlölet és a megbékélés között!

Az ökumenikus egyházi szertartáson Köllönte Sándor református lelkész magyarul és románul mondott imát az elesett katonáért, majd a közös koszorúzáson a román nagykövetség, a helyi önkormányzat, a BEOSZ taggyesületei, orosz, szlovák és magyar hadisírgondozók, a falu lakosságának koszorúi és virágai is a magyar és román katonasírokra kerültek.

Közös koszorúzás volt a falu hősi emlékművénel, ahol Victor Micula nagykövet, a falu saját hősi halottaira emlékezve tisztelettel megköszönte, hogy a lakosság tiszteletben tartja, gondozza a bombázás során meghalt román katonák sírjait.

A rendezvény jó hangulatú ebéddel és baráti beszélgetéssel folytatódott. Köszönet az ÉRV. Zrt. Kazincbarcika vezérigazgatójának, az Igrici Kavics KFT. vezetőjének a Mento Környezetkultúra Kft-nek. Köszönet Tóth Gyulának, a sírtáblák öntés előtti művészi előkészítéséért, Kovács Béla és Fecske Sándor kőműveseknek a kivitelezésért és az egyesület tagságának a következetes értékmentő munkáért.

HUSONYICZA GÁBOR
ELNÖK

Évforduló a szentesi klubban

A II. Rákóczi Ferenc Bajtársi Klub megalakulásának 45. évfordulója alkalmából június végén emlékülést tartott a Hungerit Zrt. éttermében. A programon részt vett Nyers József ny. ezredes, Tóth István ny. ezredes, a 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred volt parancsnokai, Varga István alezredes, a műszaki alakulat jelenlegi parancsnok-helyettese, és a helyi fegyveres testületek vezető képviselői.

A helyi és a Dél-alföldi Régióból megjelent vendégeket Turi Andrea, a klub elnöke köszöntötte, majd „Szép élet a katonáé!” címmel ünnepi műsort láthattak a résztvevők, melyben Szalay Róbert, Nagy Jánosné és Cseh Imréné versmondók és Székely Gabriella, a Lajtha László Alapfokú Művészeti Iskola növendéke –szaxofonon – működött közre.

Elsőként Kelemen József ny. altábornagy, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének elnöke beszélt a bajtársi klubok tevékenységének időszerű feladatairól, jelentőségéről. Méltatta a közel fél évszázados múlttal rendelkező szentesi klubot. Deli József ny. ezredes, a BEOSZ Dél-alföldi Régiójának (DAR) tiszteletbeli elnöke

hozzászólásában arról emlékezett meg, hogy a régióban fontos szerepet töltött be a Kurca-parti klub, és mindig jó kapcsolatokat ápoltak a társ-klubokkal.

Turi Andrea, a 45 éves klub történetét ismertette, persze csak néhány fontosabb esemény, állomás bemutatásával. Ebből kiderült, hogy a közösségnek voltak hosszabb, sikeres időszakai, de kisebb töresek is bekövetkeztek az évek múlásával. A hozzászólások között Móra József, a helyi önkormányzat képviselőjében köszöntötte a vendégeket, a helyi klub tagjait pedig támogatásáról biztosította. Ezt követte a klub csapatszázlájának köszöntése. A II. Rákóczi Ferenc Bajtársi Klub csapatszázlájára szalagot kötött a BEOSZ, a DAR, valamint a csongrádi, a kecskeméti, a kiskunfélegyházi, a két kalocsai, a békéscsabai, a szegedi az orosházi, a jánoshalmi bajtársi klub. Az elnöki posztjáról az elmúlt napokban leköszönt Turi Andreának ajándékot nyújtott át dr. Kovács György ny. ezredes, a DAR elnöke, valamint a helyi klubtagok. Kelemen József ny. altábornagy a helyi klub vezetőségének javaslatára, a hosszabb időn keresztül kimagasló munkát végzőknek elismeréseket adott át. Janóné Kispál Katalin, a Szentesi Művelődési Központ munkatársa a szentesi művelődési és kulturális lehetőségeket mutatta be a jelenlévőknek, nem titkoltan azért, hogy minél többen látogassák ezeket a programokat.

Emlékmű áthelyezés Csongrádon

Május 21-én, a csongrádi Béri Balogh Ádám Honvéd Klub nyugdíjasai a volt műszaki alakulatukra emlékeztek a volt laktanya területén. A 2005-ben felállított és felszentelt emlékművet az ipari park terjeszkedése miatt át kellett helyezni, de ez a tény nem befolyásolta a bensőséges megemlékezést. Az ünnepségen jelen volt Bedő Tamás polgármester, aki beszédében úgy fogalmazott, hogy „sokan hazajöttek”. Ott volt Cseri Gábor alpolgármester, dr. Kovács György ny. mk. ezredes, a Dél-Alföldi Régió nyugdíjas klubjainak képviselői, a csongrádi képviselő testület tagjai, a csongrádi nyugdíjasok és néhány lakos is. Ágoston Imre ny. ezredes, a klub elnöke, beszédében a következőket mondta: Ez az emlékmű az erre járókat emlékeztesse a Béri Balogh Ádám laktanyára és az itt szolgált műszaki katonákra. Mert egy régi magyar mondás szerint: „Aki a múltját nem becsüli, a jövőjét nem érdemi”. Úgy gondolom, hogy az elmúlt 70 év sikereire ezen emlékmű segítségével is emlékezhet az utókor, valamint arra, hogy itt állt a Béri Balogh Ádám laktanya és 40 éven keresztül itt a műszaki katonák szolgálták hazánkat. A műszaki hagyományokat a Béri Balogh Ádám Honvéd Klub tagsága ápolja és őrzi tovább.

ÁGOSTON IMRE NY. EZREDES A KLUB ELNÖKE

Koszorúzás Letkésen

A Szent László Hadosztály Baráti Köre a Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetsége, Letkés Egyházközsége, Képviselő Testülete és Önkormányzata, Letkésen, immár 25. alkalommal emlékezett meg a letkési csata 71. a letkési emléktábla felszentelésének 21. évfordulójáról.

A közös emlékezés, közös felelősség

Német és magyar katonák több mint egy héten keresztül közösen szépítették a budaörsi katonai temetőt, ami a második világháborúban elesett német és magyar hősi halottak legnagyobb hazai sírkertje. „Bombák, halottak, özvegyek, árvák, eltűnt emberek, megsemmisült hatalom. Hat évig tartott a háború és azután hallgatnak a fegyverek. Végre. Ez volt hetven évvel ezelőtt!” – kezdte köszöntő beszédét Kovács Imre. A Német Hadisírgondozó Népi Szövetség magyarországi megbízottja felidézte a szervezet mottóját: „Megbékélés a sírok felett, munka a békéért.” Mint hozzátette: e jelmondatnak most nagyon erős az aktualitása. „Ráirányítja a figyelmet, hogy a közös emlékezés, közös felelősséget is jelent. Felelősséget a békéért, felelősséget a jogállamiságért” – fogalmazott.

Kovács Imre beszédében hangsúlyozta, hogy német és magyar katonák a budaörsi német-magyar katonatemetőben tettek a feledés ellen, azáltal, hogy olvashatóvá tették a megkopott neveket, és munkájuk közben el tudtak gondolkozni a nevek mögött állók sorsáról, és magáról a háborúról is, hogy az mit jelenthetett az itt nyugvóknak.

Bernhard Stephan alezredes, a bajorországi 292. Vezetéstámogató Zászlóalj (Führungsunterstützungsbataillon) törzstisztje hangsúlyozta: tavaly volt az első világháború kitörésének jubileuma, az idei esztendő pedig a második világháború végének hetvenedik évfordulója. „E két véres háború befejezése óta a megölt katonák sírjainak megőrzése és gondozása nem csak morális kötelességünk, hanem egyben egy tör-

ténelmi megbízatás is az örök figyelmeztetés ébrentartására a politika és a társadalom számára” – hangsúlyozta az alezredes.

A temetőben hetek óta dolgoztak a bajorországi 292. Führungsunterstützungsbataillon katonái és a Honvédelmi Minisztériumban szakfelkészítésen résztvevő magyar

katonák, akik az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság (MH HKNYP) hadisírgondozással és honvédelmi neveléssel foglalkozó szaktisztjei. A katonák a temető magyar parcellájában kicserélték a kopjafákat, amelyeknek beton alapot készítettek, illetve megújították a feliratokat a temető közepén álló, több mint ötezer nevet tartalmazó gránittáblákon. A sírkertben több mint 13 ezer német és mintegy 570 magyar hősi halott nyugszik. Magyarország legnagyobb német-magyar második világháborús katonai temetőjét 1996-ban kezdték el kiépíteni, majd 2002-ben adták át, mint a megbékélést szolgáló békeparkot.

HONVEDELEM.HU

FOTÓ: KRASZNAI-NEHREBECZKY

Az emlékezés virágai

Csendes koszorúzási ünnepségen emlékezett az MH 5. Bocskai István Lövész-dandár az 1849. augusztus 2-i debreceni csatában hősi halált halt katonákra a Honvédtemetőben. A 166 éve történt eseményeket Takács Attila dandártábornok, a Bocskai-dandár parancsnoka idézte fel.

Takács Attila dandártábornok beszédében felelevenítette a csata előzményeit. Elmondta: Görgey Artúr 1849. július 27-én Nyíregyháza felé vette az irányt, majd kinevezte az 1. hadtest vezetőjének Nagysándor József tábornokot. Nagysándor József és csapatai azonnal lóra pattantak és megindultak Debrecen irányába, annak érdekében, hogy fedezzék a főtábornok orosz támadással szemben. A tábornok

augusztus 2-án éjjeli három órakor érkezett meg seregeivel Debrecenbe és a város nyugati részén ütöttek tábornok.

Augusztus 2-án délután öt óra tájban már folyt a harc Debrecen környékén. Nagysándor József csapatai néztek farkasszemet a hatalmas túlerőben lévő oroszokkal. A hiányos felszereltség miatt a magyar csapatok hiába küzdöttek, vereséget szenvedtek a muszkákkal szemben. A hősi halált halt bakákat a Csige- és a Köntöskert végében, a Honvédtemetőben helyezték örök nyugalomra. A korabeli rendőri hivatal által készített jelentés szerint 112 magyar honvéd földi maradványai találhatóak a sírkertben.

„Az itt nyugvó hősök bátorsága, áldozatvállalása és kötelességtudata méltó példa azoknak, akik ma egyenruhát húznak és a haza védelmére esküdnek fel. A hősi halált halt bakák legdrágább kincsüket: életüket áldozták hazájukért, országuk szabadsága érdekében. A mi feladatunk, hogy itt, a sírkertben nyugvó katonák emlékét őrizzük, ápoljuk, és még ha egy percre is, de megálljunk és fejet hajtsunk hősi tetteik előtt”-fogalmazott a parancsnok.

Az ünnepségen a Bocskai-dandár, az önkormányzat és a társszervezetek helyezték el a megemlékezés virágait a „Haldokló oroszán” szobránál a Honvédtemetőben.

A rendezvény - Némethy András örmester előadásában - a Magyar Takarodóval zárult.

FOTÓ: KISS GEORGINA

70 éve történt

Hirosíma és Nagaszaki

Míg Európában elcsendesedtek a fegyverek, s az utolsó német katonák is megadták magukat a szövetségeseknek (1945. május 13-án az utolsó német katona is letette a fegyvert Csehországban), addig a Csendes-óceáni hadszíntéren továbbra is ádáz harc folyt a szövetséges csapatok és a Japán Császárság haderői között.

A Fülöp-szigetek elleni hadművelet a Leyte-öbölben 1944. október 20-án történt amerikai partraszállással kezdődött (itt jelentek meg először tömegesen a „kamikázék”). A brit csapatok Burma felszabadításáért harcoltak, mely véglegesen 1945. májusában került újból a fennhatóságuk alá.

Természetesen, a Fülöp-szigeti csata mellett, az amerikai vezetés egyik legfontosabb feladatákként kezelte azon szigetek elfoglalását, amelyekkel bombázóik a japán főszigetekhez és Tokióhoz kerülhettek egyre közelebb. 1945. március 10-én már közel 350 darab B-29-es bombázóval támadták Tokiót a Mariana szigetekről. Másik, igen fontos sziget volt a szövetséges csapatok, főleg a bombázó erők számára, Iwo Dzsima, ahonnan már könnyűszerrel támadhatták Japánt. A február 19-én kezdődött támadást, mely 36 napig tartott, a szigetet védő japán katonák 90%-a nem élte túl. A több mint 100 ezer főt számláló amerikai partra szálló erők, közel 7 ezer fő vesztek, de az már tisztán látszott az amerikai hadvezetés előtt, ahogy közelednek az anyaországhoz, az ellenállás egyre fokozódik, egyre nagyobb lesz az amerikai veszteség.

A következő állomás Okinawa szigete, mely a Tajvantól északkeletre fekvő Riukiu szigetcsoport legjelentősebb szigete volt, és még Iwo Dzsimánál is fontosabb állo-

más volt Japán végső legyőzésének folyamatában. Mint utolsó védvonalat az anyaország előtt, szinte egyetlen erőrend-

szernek építették ki. A sziget elfoglalásában döntő szerepet játszott, hogy innen már sűrűn bombázhatták a fővárost és Japán

ipartelepeit. A csata 1945. április 1-jén kezdődött és június 22-én fejeződött be. Ez alatt 12 ezer amerikai és több mint 100 ezer japán katona vesztette életét, akik inkább az öngyilkosságba menekültek, minthogy megadják magukat.

Truman elnök, látva az amerikai vérvesztéseket és a hadvezetés prognózisát a japán főszigetek elfoglalására, döntött arról, hogy elkerülve a további veszteségeket, beveti az akkor még csak két darab, rendelkezésre álló atombombát (a harmadikat már korábban, kísérletként felrobbantották a nevadai sivatagban). Mind ez annak ellenére történt, hogy tudta, két nap múlva a Szovjetunió hadat üzen Japánnak. Természetesen, az augusztus 6-i hirosimai atomtámadásnak, a korábban említettek mellett, üzenet jellege is volt a szovjetek felé, valamint egyfajta erőfitogtató szerepe is volt.

1945. augusztus 6-án 8.15-kor a Mariana szigetcsoporthoz Tinian szigeti bázisáról felszálló Enola Gay nevű B-29-es bombázó bombatárában, melynek parancsnoka Paul W. Tibbets ezredes volt, a „Little Boy” (Kisfiú)-nak elnevezett 15 kilotonnás atombombával, Iwo Dzsimát érintve, elindult Hirosima felé. Alig 3 órával később, a ledobott bomba következményeként, a 350 ezer lakosú város romba dőlt és több mint 100 ezer polgári áldozata lett.

Néhány nappal később, augusztus 9-én hasonló csapás érte Nagaszakit (az elsődleges célpont Kokura volt), ahol a „Fat Man” elnevezésű atombomba hatására, melyet a Bockscar nevű B-29-es szállított (parancsnoka: Charles W. Sweeney őrnagy), több mint 80 ezer ember vesztette életét.

Mint az ma már ismert, a két ledobott

bomba, jelentős hatással volt a Japán Császárság további haditevékenységére. A szovjet csapatok mandzsúriai és koreai előnyomulásának hatását is figyelembe véve,

Hirohito császár augusztus 15-én bejelentette, hogy Japán elfogadja a megadásra vonatkozó feltételeket. A szovjet csapatok a bejelentés után is folytatták a támadást a Kvantung hadsereg ellen. A fegyverletételi okmányok aláírására 1945. szeptember 2-án kerül sor a USS Missouri csatahajó fedélzetén, annak a MacArthur tábornoknak a jelenlétében, akit néhány éve a japánok üzték el a Fülöp szigetekről.

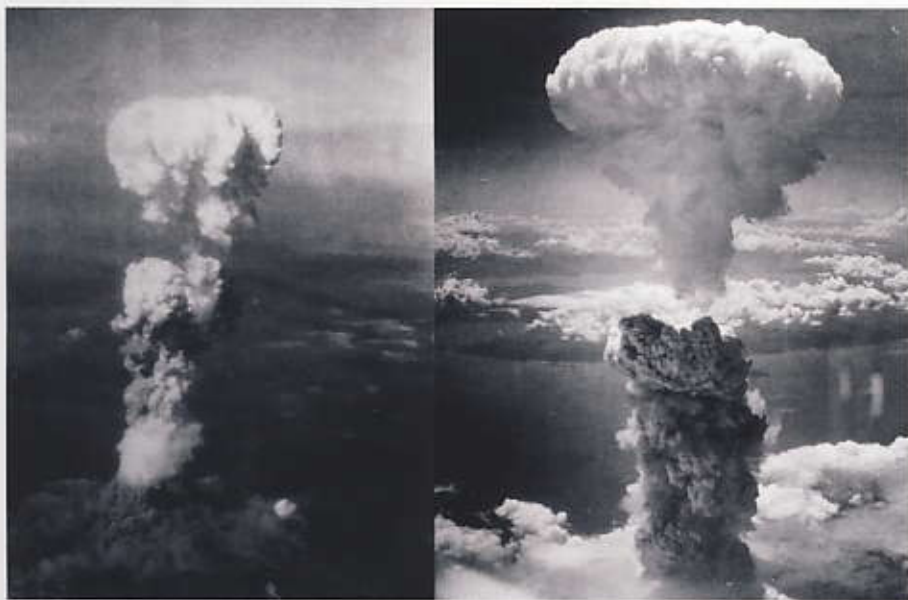
Ezzel a második világháború véglegesen befejeződött.

Az 1945. augusztus 6-án elsőként ledobott atombomba pusztítása után Hirosimában egyedül állva maradt épület ma a Béke Emlékműve. Az épületet közvetlenül a robbanás utáni állapotban őrizték meg az emberi kéz alkotta legpusztítóbb erő mementójaként. Az emlékmű a világbéke iránti vágy és az atomfegyverek terjedése elleni tiltakozás szimbóluma is.

„Soha többé Hirosimát!”

ERDŐS LÁSZLÓ NY. EZREDES

KÉPEK: GOOGLE FOTÓ

Hagyományos kerti parti

Együtt ünnepelte a Bem József és a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület a nyári időszak eljövételét a hagyományos kerti partin, valamint a két egyesület réges-régi, érdemi és tartalmi együttműködését, a Bem József Bajtársi Egyesület székhelyének udvarán. Mialatt Nagy Károly ny. alezredes, a Közép-Magyarországi Régió vezetője a két ún. gulyáságyúban főzte az igazi magyaros székelykáposztát, sora gyülekezett a végül mintegy 120 főre kiegészült bajtársi vendégsereg.

Az egybegyűlt vendégeket, köztük a cseh nyugállományú katona barátainkat Szekeres István ny. dandártábornok és Koós Gábor ny. alezredes egyesületi elnökök köszöntötték. Ezután – mintegy 45 percben – a Balassi Egyesület többszörösen díjazott kórusának zenei kísérete, „aranytorkú” szólistái, majd a kórus nagy tetszést kiváltó fellépése következett. A vacsorát vidám zene, tánc és tombola követte.

VAMOSI JÁNOS

Évfordulóra készülve

A kecskeméti Repülők és Rendvédelmiek Bajtársi Egyesületének tagjai a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége támogatásával látogatást tett Dunaujvárosba. Örömmel és izgalommal készültünk erre a látogatásra, szerettük volna megismerni a város történelmi múltját, nevezetességeit. Ehhez járult hozzá Csécs István ny. alezredes, a dunaujvárosi Honvéd Klub elnöke. Nagy lelkesedéssel tájékoztatt bennünket a Honvéd Klub életéről, a város történelmi nevezetességeiről, részletes tájékoztatást adott katonai múltjáról. Meghallgattuk a város fejlődéséről szóló tájékoztatót, csodáltuk a gondozott parkok szépségét. Ezt követően meglátogattuk az 1848-as emlékművet, ahol koszorút helyeztünk el, ápolva történelmi hagyományainkat, dicső történelmi múltunkat.

Az ebédet követően sétát tettünk a szoborparkban, felültünk a „Muki” mozdonyra. Elismerően szoltunk a szépen felújított főtérrel.

A közeljövőben a 45. születésnapját ünneplő klubunk, ezzel a kirándulással kívánja még emlékezetesebbé tenni a jeles napot.

-CSÓTA-

Bowlingoztak a rendvédelmiek

A hagyományoknak megfelelően ez évben is megrendeztük a régióban tevékenykedő fegyveres erők és rendvédelmi szervek nyugdíjas egyesületeinek bowling versenyét, ezúttal is a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjas Egyesület szervezésében. A szép számú résztvevő csapat versenyzői korukat meghazudtoló erőbedobással és frissességgel küzdve borogatták a bábukat, komoly pontszámokat elérve. A csapatversenyt a Fegyveres Erők és Rendvédelmi Szervek Klub/Nyíregyháza/nyerte, a Miskolci Helyőrségi Klub és a Nyíregyházi Toborzó Iroda előtt. A férfiak egyéni versenyében Gyenes József/Nyírbátor/ végzett az élen, maga mögé utasítva Garai Kálmánt /Fegyveres Erők... Klub/ és a Nyíri Honvéd versenyzőjét, Sebők Jánost. A nők összecsapásából Terdik Péterné /Nyírbátor/ került ki győztesen.

V.I.

Születésnapok Miskolcon

A Miskolci Helyőrségi Nyugdíjas Klub vezetése köszöntötte az idén jubiláló születésnapos tagjait a mályi csapatpihenőben. Az idén sokan, tizenheten voltak a listán. A legfiatalabb 60, a legidősebb 85 éves volt.

A program első felében Barát Tamás zászlós, a 4. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda munkatársa emlékezett meg a Magyar Honvéd-

ség napjáról. Ez után a klub elnöke köszöntötte a születésnaposokat majd adott át ajándécsomagot részükre. A zászlós az iroda nevében jó erőt, egészséget kívánt az ünnepelteknek, majd a volt hivatásos katonáknak oklevelet és ajándécsomagot adott át. Név szerint: Pásztor Zsolt ny. alezredesnek, Morvai Károly ny. őmagynak, Lorger Károly ny. törzsszászlósak és

Magyar Géza ny. ezredesnek. A köszöntések után ebéd következett, a továbbiakban baráti beszélgetéssel töltöttük el a délutánt. Sajnos erős szél fújt és esett az eső, így nem tudtunk kimen-
ni a szabadba, hogy a tó partján gyönyörköd-
jünk a tájban. Köszönjük Domonkos Marcell üdülő-
vezetőnek a kedves fogadtatást és a figyelmes
törődést klubunk tagjaival. A rendezvényt meg-
tízeltelte a Kassai Katonai Nyugdíjas Klub négy-
fős delegációja is.

FeD.

Hagyományos lecsófőzés

A Szabolcsi Honvéd Műszaki Hagyományörző Bajtársi Egyesület immár tizedik alkalommal rendezte meg a „volt helyőrségi klubban” hagyományos lecsófőző versenyét, melyen a klubban bejegyzett szervez-
tek vettek részt.

Az Egyesület tisztelettel meghívta dr. Kovács Ferenc polgármester urat is, aki elfoglaltságára hivatkozva nem tudott részt venni a rendezvényen (amit szomorúan vettünk tudomásul).

Kovács József elnök méltatta az eltelt tíz év lecsófőző verseny győzteseit, és kitért arra, hogy egy-egy versenyen 120-150 fő is részt vett.

Az elnök megemlékezett a Klub történetéről, amikor még Fazekas Szigfrid alezredes volt a klub első, dr. Dobos Lászlóné pedig az utolsó igazgatója, Takács Károly polgári alkalmazott a belépésért felelős, és a mindig vidám Kása Jánosné ruhatáros, aki készséggel végezte munkáját. A klub éttermének utolsó vezetője Maczega Márton volt, aki városunk számos intézmény dolgozóinak biztosította az ízletes ebédet.

A kerthelyiség vadszőlőlugasa alatt elhelyezett asztaloknál, valamint a táncrészén sok szombat-vasárnap jó hangulatú rendezvényeket tartottak. A tükörteremben megtartott karácsonyi ünnepségek szép emléke megmaradt az egyesületi tagság emlékezetében.

A megemlékezést követően a lecsófőző verseny győzteseinek kihirdetése után jó étvágygal fogyasztottuk el versenyünk készítményét. Elismerés illeti a Pataky családot, akik segítettek a versenyzők munkáját.

A rendezvény jó hangulatú beszélgetéssel és nótázással ért véget. Köszönetet mondanak a rendezvényen résztvevők, hogy az Önkormányzat a volt Helyőrségi Klub udvarát rendelkezésünkre bocsátotta.

KUKUCSKA GYÖRGY. TUDÓSÍTÓ

Bogrács party

A szentendrei Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub szervezésében a Gábor Áron Nyugdíjas Klub (Budapest) részvételével Duna parti – bogrács partyt rendeztek. A rendezvényen közreműködött színvonalas műsorával az MH Altiszti Akadémia Katona Zenekara, és az Ezüstművészek együttes. A programon részt

vett Bozó Tibor dandártábornok, az MH Altiszti Akadémia parancsnoka és Boda Anikó, Pannónia-telep önkormányzati képviselője. Az együtt töltött idő jó hangulatban, baráti beszélgetésekkel és a finom ebéd elfogyasztásával telt el. Köszönet a rendezvény megszervezéséért a segítőknek és a közreműködőknek.

Tartalom

Eskütétel és „Igen”	2
Az idősokról...	3
A BEOSZ és a „civil” szervezetek	3
Miniszeri kinevezés	5
Az NKE Alumni közösségéről	5
Honvéd Egységspénztári helyzetkép	6
Parancsnokváltás a dandárnál	7
Új lehetőség az önkéntes tartalékosoknak	8
Érdekegyeztetés, érdekvérvényesítés	9
Székesfehérvári hagyományörző programok	10
418 név az emlékmű oldalán	11
Az eskü egy életre szól	12
Nagy lépés a Dél-alföldi Régió életében	13
57. Nemzetközi Katonai Zarándoklat	14
Szent László király	15
Hol sírjaik domboulak	16
A nyugdíjról – másképpen	17
25 év emlékei	18
Beleköstölhattak a katonaeletbe	21
Hősökre emlékezünk	22
Várhosszúréten	22
Évforduló a szentesi klubban	23
Közös emlékezés, közös felelősség	24
Az emlékezés virágai	25
Hirosíma és Nagaszaki	26
Eseménycsokor	28
Gyertyagyújtás az elesettekért	30
Fúvószenei találkozó	31
Bajtársi találkozó	32

A BAJTÁRSI

EGYESÜLETEK ORSZÁGOS SZÖVETSEGENEK TÁJÉKOZTATÓJA

FELELŐS KIADÓ:

KELEMEN JÓZSEF NY.

ALTÁBORNAGY, A BEOSZ ELNÖKE

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE:

PINTER FERENC NY. EZREDES

FŐSZERKESZTŐ:

GROF FERENC NY. ALEZ.

SZERKESZTŐK:

MESZÁROS KÁROLY NY. ALEZ.

ÉS KACSÓ LAJOS NY. EZDS.

FOTÓ: KISERI NAGY FERENC

TERVEZŐSZERKESZTŐ: GROF ISTVÁN

A HÍRLEVÉL INTERNETES

ELÉRHELOSÉGE: WWW.BEOSZ.HU

Cím: 1440 BUDAPEST, Pf.: 22.

E-MAIL: BHIRLEVEL@GMAIL.COM

NMHH Szám: 1612/2012.

Az idősokról az Idősök Világnapján

„Kellőképpen elviselni az örege-
dést, az a bölcsesség mester-
műve, és az egyik legnehezebb
része az élet nagy művészeté-
nek” – írta Henri-Frédéric Amiel
francia nyelvű svájci irodalmár. A
bölcsesség tartalma annak belá-
tása, hogy idősnek lenni nem
érdem vagy büntetés, sokkal
inkább annyit jelent, hogy fogytán
a számunkra rendelt időkeret,
ezért sietnünk kell befejezni élet-
művünket. Sok-sok tapasztalatot
kell átadni az utódainknak azzal
a céllal, hogy ők tudatosabban
– és főleg boldogabban – éljék
meg életüket, és elkerüljék azo-
kat a zsákutcákat, amelyekbe mi
gyanútlanul „behajtottunk”. Igye-
keznünk kell, hiszen annyi dol-
gunk van még a világban, miközben lehetőségeink
egyre szűkülnek.

Az emberek többsége szeret ünnepelni, ezért
aztán mindent megtesz azért, hogy alkalmat, illet-
ve okot találjon az ünneplésre, leginkább saját sze-
mélyét illetően. Így van ez az Idősök Világnapjá-
val is, hiszen mi idősök is szeretnénk „láthatóvá vál-
ni” embertársaink előtt. Sikerként éljük meg, ha
figyelnek ránk és tisztelnek bennünket.

Obsitosnak lenni napjainkban

Sokat idézett közhely: egy társadalom minőségét
az is jellemzi, hogyan bánt az öregeivel. Ehhez
vastagon hozzá tartozik az, milyen anyagi viszony-
okat lát jónak biztosítani a nyugdíjas évekre,
képes-e olyan rendszert teremteni, amelyben az
aktív életből kikerülő anyagi viszonyai legfeljebb
csak jelentéktelen mértékben változnak. Ebből a
szempontból kell megítélni a magyar obsitosok hely-
zetét is.

A nyugállományú katonák száma 2015-ben 21
202 fő volt, amihez társul még 9731 fő özvegy, akik-
nek abszolút többsége szintén nyugdíjas. Előbbi-
ek száma a 2011-es adatokhoz képest enyhén
csökkenő (kb. 1500 fős), míg utóbbiaké növekvő
(kb. 1000 fős) tendenciát mutat. Az előző adatok
nem tartalmazták az ún. szolgálati járadékosok lét-
számát, akik időben elnyújtva válnak majd ismét-
telten nyugállományú katonákká a jövőben.

Az obsitos katonák – egyéb sorstársaihoz hason-
lóan – több szempontból is kiszolgáltatottak, melynek
mértéke életéveinek szaporodásával arányosan
növekszik. Fizikai kiszolgáltatottsága biológiai leépü-
lésével, betegségeinek sokasodásával kapcsola-
tos. Egysztruktúráis függőségét a mindenkori poli-
tikai akarat (lásd: aktuális nyugdíjszabályok, szo-
ciális rendszer stb.), valamint az aktív korban esz-
költött megtakarítások határozzák meg. Érzelmi
kiszolgáltatottsága társadalmi státusával, valamint
embertársainak empatikus attitűdjével arányos.
A kiszolgáltatottság fokozódása miatt az elmúlt idő-
szakban az obsitosok biztonságérzete érezhetően
csökkent, ami jelentősen rontotta közérzetüket.
A probléma kezelésére a jelenlegi ellátó rendszer
csak mérsékelten alkalmas.

Obsitosnak lenni többek között annyit jelent, mint
a Magyar Honvédség szociális gondoskodási köré-
be tartozni. A gondoskodás az ún. ellátó rendsze-
ren keresztül valósul meg. A védelmi tárca Hon-
védelmi Időügyi Tanácsot, illetve újabban Hon-
védelmi Időügyi Munkacsoportot működött és ren-
delkezik Időügyi Stratégiával. Az ellátás szak-
feladatait az MH Hadkiegészítő és Központi Nyil-
vántartó Parancsnoksága végzi alárendelt szervei
útján. Utóbbi együttműködési szerződés alapján 69
olyan civil szervezettel tart kapcsolatot, amelyek
felvállalták a nyugállományúak képviselőit és a
róluk való gondoskodás segítségét. A rendszer műkö-

dését jellemzi, hogy amilyen mér-
tékben az utóbbi évtizedekben
szűkültek a honvédelmi tárca
anyagi lehetőségei, azzal ará-
nyosan gyengültek a gondosko-
dás szervezeti és tartalmi keretei
is.

A rendszerváltás után gom-
bamód alakultak meg a nyugál-
lományúak ügyének képviselőit
felvállaló civil szervezetek (pl.
egyesületek, nyugdíjas klubok),
amelyek fontos szerepet töltek
be a rászorulókról történő gon-
doskodás megvalósításában,
valamint megteremtették a tár-
sasági élet szervezeti kereteit.
A mai napig ezek a szervezetek
jelentenek „élő kapcsolatot” a
katonai vezetés és a gondosko-

dási körbe tartozó idősök tömegei között. A leg-
utóbbi időszakot tekintve az önszerveződési hul-
lám már „lejtmenetben” van, köszönhetően a tag-
ság életkori sajátosságainak, azaz elöregedésé-
nek. (Manapság alig van új nyugdíjas, tekintettel
a tényleges állomány életkori összetételére.) Saj-
nos a „magyar mentalitásnak” megfelelően a ma
még működő nyugdíjas szervezetek is különbö-
ző erővonalak mentén polarizálódtak és ezért nem
tudtak egységesen fellépni érdekeik védelmében.

A civil szervezetek érdekvédelmi munkájának
gyengeségét mutatja az is, hogy egy egész kato-
na generáció, a járadékos katonák többsége inak-
tív maradt, nem sikerült megtalálni a hozzájuk
vezető utat, pedig ők lehetek volna a megújul-
lás „motorjai”.

A költségvetés szűkösége folyamatosan arra
kényszeríti a honvédelmi tárcát, hogy racionalizálja
tevékenységét, különös tekintettel a nem alap-
rendeltetéssel összefüggő feladatok finanszíro-
zására. Sajnos ez kedvezőtlen hatással van a nyug-
állományúak és szervezeteik támogatására is. Az
érdekvédelmet megvalósító szervezetek defen-
zívába szorultak, elsősorban az eddigi vívmányok
megtartását tűzték ki célul, több-kevesebb sikerrel.
Mindenesetre a jövőre nézve semmi jóval nem
kecséget az a tény, hogy a nyugállományú kato-
nák járandóságait rögzítő jogszabály(ok) egyre ala-
csonyabb szintre kerültek. Ugyancsak aggodal-
omra ad okot, hogy a legutóbbi időben az érdek-
egyeztetési fórumok munkájának hatékonysága is
csökkent, működésükben egyre inkább tért nyert a
tájékoztató jelleg.

Katonaként mindhalálíg

A francia közmondás, mely szerint minél jobban
változik valami, annál inkább ugyanaz, több puszt-
ta szellemességnél. Csodálatos tömörséggel fogal-
mazza meg az állandóság és a változás rejtélyes
és ellentmondásos kapcsolatát. Igaz ez az obsi-
tosok életére is. Kifejezi, hogy bár életkoruk elő-
rehaladtával külsőségeikben jelentős változáson
mentek keresztül, de érdeklődésük, gondolkodá-
suk, eszményeik, erkölcsük alapvetően nem vál-
toztak. Katonaként gondolkodnak ma is, pedig már
régén nincs közülük a hadsereghez. Aggódnak fia-
tal bajtársaik jövője iránt, pedig leginkább maguk
miatt kellene aggódnia. Szeretnék tapasztalataikat
valakinek átadni, de utódaik erre egyre ritkábban
tartanak igényt. Emlékeik alapján vannak le po-
zitív következtetéseket a jelenre vonatkozóan, ami
sokszor tévútra viszi őket az események megíté-
lésében.

Egyszóval olyan katonák ők, akiket ugyan elcsi-
gáztak a megpróbáltatások, de mégsem fáradtak
el annyira, hogy feladják a reményt. Továbbra is
hisznek a katonai hivatás jövőjében.

RUSNYÁK JÓZSEF NY. ALEZREDES

Fúvószenekari találkozó

Kispest először rendezte meg a Dél-pesti Fúvószenekari Találkozót a Kispesti Munkásotthon Művelődési Ház és az ott működő Obsitos Fúvószenekari Egyesülettel közösen.

A rendezvényt a Nemzeti Kulturális Alap mellett, Kispest Önkormányzata, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége és a résztvevő zenekarok támogatták. A találkozón a négy meghívott fúvószenekar közül három, zeneiskolai ifjúsági fúvószenekar mutatkozott be:

- a Kispesti Alapfokú Művészeti Iskola Ifjúsági Fúvószenekara, Payr Henrik vezetésével,
- a pestszentlőrinci Dohnányi Ernő Zeneiskola Ifjúsági Fúvószenekara, Kiss Zoltán vezetésével,
- a soroksári Galambos János Zeneiskola Ifjúsági Fúvószenekara, Jakab Gedeon vezetésével,
- majd az idősebb korosztályból a Kispesti Munkásotthon Művelődési Ház Obsitos Fúvószenekari Egyesület, Fejes István vezetésével.

A négy zenekar kora délután adott térzenét Kispest kiemelt terein, így a Kós Károly, a Kossuth és a Városház téren, majd 17.00 órától a Városház téren önálló hangversennyel szórakoztatták a nagyszámú és lelkes közönséget. A találkozó résztvevőit Vincze György Kispest alpolgármestere köszöntötte. A találkozón a résztvevő zenekarok klasszikus magyar és külföldi zeneszerzők fúvószenekari műveit, filmzenéket, operett és könnyűzenei átiratokat és indulókat játszottak.

SEPCSİK SAROLTA

Bajtársi találkozó

Több mint háromszáz katona adott egymásnak randevút a XI. Szabadszállás Helyőrségi Honvéd Találkozón. Az egyenruhások hármas évfordulót ünnepeltek a jeles napon.

A rendezvény égisze alatt zajlott le a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége Dél-Alföldi Régió idei összejövetele, de megemlékeztek az 55 éve létrehozott, 25 éve megszűnt 104/2 Honi Légvédelmi Rakétaosztályról, valamint a 40 éve megalakult Gépjárműtechnikai Tiszthelyettes és Szakmunkásképző Iskoláról is.

A több évtizedig működő, országosan is elismert, 1985-től szakisközépfiskolává alakult intézmény padjaiból kiváló szakemberek, tisztek, főtisztek és egy tábornok is kikerült. Ők nemcsak a magyar honvédséget erősítették, hanem nagyban hozzájárultak Szabadszállás városi rangra emelkedéséhez – méltatta ünnepi beszédében az iskolát Farkas Zoltán nyugállományú mémök alezredes, a Helyőrségi Nyugdíjas Klub elnöke.

A találkozón részt vett Baráth István dandártábornok is. Az MH Logisztikai Központ parancsnoka bemutatta az alárendeltségében lévő alakulatokat és azok helyőrségeit, majd tájékoztatta a jelenlévőket a páncélos- és gépjármű technikai altisztek képzésének jelenlegi helyzetéről, továbbképzésük, szakmai ismereteik bővítésének

további lehetőségeiről. A köszöntők után a résztvevők ünnepi műsort tekinthettek meg, a program zárásaként pedig a kiváló munkát végzett bajtársak vehettek át elismeréseket Kelemen József nyugállományú altábornagtól, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége elnökétől. Horváth Balázs István nyugállományú ezredes BEOSZ emlékérmét, Udvarmoki Jánosné és Fabinyi Gábor emléklapot és tárgyjutalmat vihetett haza. Dóra Tibornénak a honvéd nyugdíjasklubban végzett eredményes és odaadó munkáját emléklappal és tárgyjutalommal ismerték el.

A résztvevők ezután az elhunyt bajtársak emlékére megkoszorúzták a Bercsényi úti temetőben lévő kopjafákat, elhelyezték a kegyelet virágait a Mátyás király téri emlékparkban, majd felavatták a laktanyában lévő Hunyadi Mátyás Emlékmúzeum új szárnyát. Ebből az alkalomból Baráth tábornok megköszönte azok munkáját, akik szabadidejüket feláldozva gyűjtötték és ápolják az itt található relikviákat, tablókat, a Szakközépfiskola mindennapi életével, kiemelt eseményeivel kapcsolatos tárgyi emlékeket. Külön is kiemelte a gyűjtemény tárgyi eszközeit felajánló Udvarmoki és Dóra családokat, valamint Bencze András nyugállományú alezredest, aki vállalta relikviák őrzését, gondozását és állagmegővésüket. Ugyanakkor köszönetet mondott dr. Báldy Zoltánnak, Szabadszállás polgármesterének is, aki a múzeumnak helyet biztosított.

A Gépjárműtechnikai Honvéd Szakközépfiskola öregdiákjai az egykori oktatási intézmény előtt ünnepi sorakozóval idézték fel az együtt töltött éveket. A múltidézés a laktanyában baráti beszélgetéssel folytatódott.

GULYÁS SÁNDOR

FOTÓ: A SZERZŐ FELVÉTELEI

